Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 32. Warszawa, dnia 20 listopada 1934 r. **Rok XVII.**

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-400** „Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu", zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn.".

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Daniłłowiczowska Nr. 1. Telef. 696-87.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 131 — 135.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 98—101.

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

259.

OKÓLNIK Nr. 131

z dnia 12 listopada 1934 r.

o przepisach rachunkowo-kasowych w sprawie pobierania grzywien z doraźnych nakazów karnych.

(Nr. GB. 31-3/14).

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W uzupełnieniu okólnika Nr. 96 z 14.VII. 1932 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 12, poz. 150) Ministerstwo zarządza co następuje:

1) Pobrane na podstawie doraźnych nakazów karnych grzywny, przypadające na budżet dochodów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wpłacają komisarjaty i posterunki policji państwowej, funkcjonarjusze powiatowych władz administracji ogólnej lub instytucyj samorządowych do kasy miejscowego urzędu skarbowego. Wpłacanie powyższych sum pieniężnych za pośrednictwem P. K. O. jest dopuszczalne w tym tylko wypadku, o ile w danej miejscowości niema urzędu skarbowego.

2) Pobrane na podstawie doraźnych nakazów grzywny, przypadające na Państwowy Fundusz Drogowy należy wpłacać w dalszym ciągu za pośrednictwem P. K. O.

3) Przy wpłacaniu grzywien na właściwe rachunki (§ 7 przepisów rachunkowo-kasowych— Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 12, poz. 150 z 1932 r.) za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności należy potrącać koszty manipulacyjne P. K. O. z sumy pobranych grzywien. W ten sposób suma wpłacona plus opłacone koszty P. K. O. dadzą sumę grzywien pobranych.

4) W księgach i w sprawozdaniach, przewidzianych w powołanym okólniku Nr. 96, pod sumami grzywien wpłaconych na właściwe rachunki należy wykazywać (czerwonym atramentem) kwoty ewentualnych kosztów manipulacyjnych, pobrane przez P. K. O.

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

Nadto otrzymują:
Komenda Główna Policji Państwowej
Najwyższa Izba Kontroli.

260.

OKÓLNIK Nr. 132

z dnia 12 listopada 1934 r.

w sprawie stosowania się samorządów miejskich do norm Polskiego Komitetu Normalizacyjnego przy zakupach rur i armatury wod.-kan.

(Nr. BS. 9-34).

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego), Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

Rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 2.VII.1923 r., z dnia 15.X.1924 r. oraz z dnia 10.II.1926 r. (Monitor Polski Nr. 157 z r. 1923, Nr. 246 z r. 1924, Nr. 40 z r. 1926) został utworzony przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu Polski Komitet Normalizacyjny, jako zawodowa instytucja doradcza dla wszystkich Ministerstw, organizacyj gospodarczych i społecznych, instytucyj naukowych i t. p. w sprawach normalizacji wytworów przemysłowych.

Opracowane przez ten Komitet normy podają przepisy odbiorcze i warunki techniczne, jakie obowiązywać winny przy dostawach przedmiotów zamawianych przez instytucje rządowe

oraz określają warunki, jakim odpowiadać powinny wszelkie materjały, używane do wyrobu rozmaitych artykułów przemysłowych i budowlanych a więc między innemi także rur do budowy i remontu sieci wodociągowej.

Normami Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, jako jedynemi tego rodzaju normami w Państwie, powinny posiłkować się z natury rzeczy także samorządy gminne z wyjątkiem tych, które posiadają gminne urządzenia wodociągowe, pobudowane w okresie zaboru na podstawie norm niemieckich i które zmuszone są te normy w dalszym ciągu stosować.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że niektóre samorządy miejskie posiadające gminne urządzenia wodociągowe, zakupują do przeprowadzanych robót renowacyjnych względnie inwestycyjnych materjał rurowy, nieodpowiadający pod względem technicznym ani też sposobu wykonania normom Polskiego Komitetu Normalizacyjnego względnie wspomnianym wyżej normom niemieckim.

Ponieważ fakty powyższe mają miejsce wskutek źle zrozumianej oszczędności i są niewątpliwie szkodliwe dla gospodarstwa społecznego, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza co następuje:

1) We wszystkich osiedlach, posiadających i nie posiadających prawidłowych gminnych urządzeń wodociągowych, należy stosować do inwestycyj publicznych wyłącznie takie artykuły rurowe, które odpowiadają pod względem sposobu wykonania, kształtu kielicha, rodzaju materjału oraz grubości ścianki rury, normom zaleconym przez Polski Komitet Normalizacyjny, względnie tam, gdzie to jest konieczne z uwagi na warunki miejscowe, normom niemieckim.

2) Rur lano-żelaznych, odlewanych na leżąco t. j. sposobem, którego wskazane normy Polskiego Komitetu Normalizacyjnego ani też normy niemieckie nie dopuszczają w żadnym wypadku do inwestycyj wodociągowych, stosować nie należy.

Ponadto zarządza się, by przed przystąpieniem do robót a w szczególności do zakupu materjałów i armatury wodociągowej, poszczególne zarządy miejskie nie rozporządzające odpowiednim znawcą fachowym odnosiły się przy wyborze, zamówieniu i odbiorze materjałów do miarodajnych sił technicznych lub też do właściwego Urzędu Wojewódzkiego o opinję techniczną.

Jednocześnie Ministerstwo zaznacza, że normy Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, których dotyczy powyższe zarządzenie, nabyć można w sekretarjacie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu, Warszawa, Elektoralna 2.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

261.

OKÓLNIK Nr. 133

z dnia 17 listopada 1934 r.

o zakresie działania oddziałów budżetowo-gospodarczych w Urzędach Wojewódzkich.

(Nr. GB. 22-10/35).

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego) i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Ministerstwem Komunikacji, nawiązując do okólnika Nr. 42 z 1933 roku (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 6, poz. 94) wyjaśnia co następuje:

1) Sprawy rachunkowe, związane z działalnością i gospodarką Wydziałów Komunikacyjno-Budowlanych i Wydziałów Dróg Wodnych winny być załatwiane w oddziałach budżetowo-gospodarczych.

W związku z powyższem:

a) Księgi kredytów i wydatków budżetowych, księgi dochodów budżetowych, księgi sum niebudżetowych (depozytów, funduszów specjalnych, rachunków bieżących) oraz księgi pomocnicze, księgi zaliczek, księgi płac (względnie karty likwidacyjne) i listy płatnicze oraz księgi biercze Państwowego Funduszu Drogowego mają być prowadzone w oddziałach Budżetowo-Gospodarczych.

b) Wymiar należności na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego przeprowadzany będzie przez Wydziały Komunikacyjno-Budowlane, które podają (w sposób ustalony w przepisach rachunkowych Państwowego Funduszu Drogowego) oddziałowi Budżetowo-Gospodarczemu dokonane przez siebie wymiary lub zmiany wymiaru do zapisania w księgach bierczych. Czuwanie nad terminowem uiszczaniem oraz egzekwowaniem należności należy do oddziału Budżetowo-Gospodarczego.

c) Rachunki na wydatki fachowe sprawdzają najpierw Wydziały Komunikacyjno-Budowlane lub Dróg Wodnych pod względem merytorycznym, a następnie — oddziały Budżetowo-Gospodarcze pod względem formalnym i rachunkowym. Rachunki do asygnowania akceptuje kierownik oddziału Budżetowo-Gospodarczego lub jego zastępca (§ 24 przepisów rachunkowo-kasowych).

2) Sprawy gospodarcze załatwiają:

a) Oddział Budżetowo-Gospodarczy w odniesieniu do spraw gospodarczych natury ogólnej, jak np.: sprawy pomieszczeń, sprawy druków i materjałów pisarskich, utrzymanie porządku, sprawy inwentarza pomieszczeniowego i biurowego i t. p.

b) Wydziały: Komunikacyjno-Budowlane i Dróg Wodnych — sprawy gospodarcze natury

fachowej, np.: narzędzi technicznych, statków, motorówek i t. p.

3) Sprawy budżetowe załatwiają:

A. Oddziały Budżetowo-Gospodarcze:

a) preliminarze budżetowe roczne i miesięczne,

b) czynności, związane z wykonywaniem budżetu, mianowicie: zapotrzebowania i rozdział kredytów, czuwanie nad wykorzystywaniem i nieprzekraczaniem kredytów, dysponowanie kredytami na wydatki rzeczowo-administracyjne oraz sporządzanie perjodycznych sprawozdań i rocznych zamknięć rachunkowych.

B. Wydziały: Komunikacyjno - Budowlane i Dróg Wodnych.

a) czynności związane z dysponowaniem kredytami na wydatki techniczne, mianowicie: opracowywanie wniosków do preliminarzy budżetowych oraz do zapotrzebowań i rozdziału kredytów,

b) objaśnienia do rocznych zamknięć rachunkowych w odniesieniu do wydatków technicznych.

ZA MINISTRA
(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

262.

OKÓLNIK Nr. 134

z dnia 19 listopada 1934 r.

o wyborach członków wydziałów powiatowych.

(SS. 33-31-1)

Do
P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego) i Starostów.

W związku z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 listopada 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 918) w sprawie regulaminu wyborczego do wydziałów powiatowych— Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia co następuje:

1) **do § 2** — Przy wyborach, dokonywanych przez nowowybrane rady powiatowe członków wydziału powiatowego wybierają, radni powiatowi łącznie z dotychczasowymi członkami wydziału powiatowego, względnie tymczasowego wydziału powiatowego na terenie województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego urzędującego w myśl art. 113 ustawy samorządowej.

2) **do § 3** — Do przeprowadzenia wyborów konieczna jest obecność połowy plus jeden ustawowej liczby radnych powiatowych. Członków dotychczasowego wydziału powiatowego, nie będących radnymi powiatowymi, nie przyjmuje się pod uwagę przy ustalaniu obowiązującego quorum.

3) **do § 4** — Na członka wydziału powiatowego może być wybrana osoba posiadająca na terenie danego powiatu ogólne prawo wybierania w myśl art. 3 ustawy i to zarówno z pośród radnych powiatowych, jak i z poza grona radnych, o ile osoba ta odpowiada wszystkim warunkom, wymienionym w § 4 regulaminu. — Przygotowanie praktyczne, wymagane od członka wydziału powiatowego, posiada ten, kto sprawował co najmniej przez trzy lata mandat członka organu ustrojowego jakiegolwiek związku samorządowego, bądź mandat posła lub senatora, bądź też pozostawał przez wymieniony okres czasu w zarządach lub radach instytucyj, wymienionych w punktach a) — e) ust. (2) § 8 rozp. II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15.XII.1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 769). Warunkowi przygotowania praktycznego do sprawowania mandatu członka wydziału powiatowego odpowiadają również osoby, o których mowa w ust. (4) § 8 cyt. rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z 15.XII.1933 r. Nie mogą być członkami wydziału powiatowego osoby wymienione w ust. (6) art. 4 ustawy, t. j. członkowie zarządów gminnych i miejskich, sołtysi i podsołtysi oraz osoby wymienione w ust. (1) art. 5 przy zastosowaniu postanowień zawartych w § 9 rozp. I Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 9.X.1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 577). Ograniczenia zawarte w ust. (2) i (3) art. 5 łącznie z postanowieniami § 10 cyt. rozp. I Ministra Spraw Wewnętrznych z 9.X.1933 r., mają zastosowanie do członków wydziału powiatowego.

4) **do § 8 ust. (1)** — Wyborcy, reprezentujący w radzie powiatowej wszystkie gminy miejskie danego powiatu, mogą dokonać jednego zgłoszenia kandydatów nawet wówczas, gdy ogólna ich łączna ilość stanowi mniej, aniżeli $^1/_6$ ustawowej liczby wyborców. Intencją tego przepisu jest zapewnienie gminom miejskim reprezentacji w wydziale powiatowym.

5) **do § 10 ust (2)** — Przewodniczący zebrania wyborczego winien wezwać pełnomocnika listy do usunięcia braków lub wad we wszystkich tych przypadkach, gdy braki lub wady mogłyby spowodować uznanie listy lub poszczególnej kandydatury za nieważną. Przez użyte określenie „braki“ i „wady” rozumieć należy wszelkie braki i wady, mogące spowodować nieważność listy lub nieważność poszczególnej kandydatury. A więc brakiem w powyższem rozumieniu będzie brak wymaganej liczby podpisów na liście i to zarówno przed badaniem własnoręczności podpisów, jak i brak wymaganej liczby podpisów, spowodowany skreśleniem podpisów niewłasnoręcznych, wycofanych i t. p.

6) **do § 11 ust. (4)** — Kartę do głosowania, zawierającą tylko nazwę listy należy uznać za ważną, jak również kartę, zawierającą tylko numer listy.

7) Radny powiatowy, wybrany na członka wydziału powiatowego zachowuje mandat radnego powiatowego, bowiem ani ustawa samorządowa, ani przepisy dekretu z dn. 4.II 1919 r. o tymcz. ordynacji powiatowej (Dz. P. P. P. Nr. 13, poz. 141) ani ordynacja powiatowa z dnia 13.XII.1872 r. w brzmieniu ustawy z dn. 19.III. 1881 r. (Zb. ust. pr. str. 179) — nie zawierają zakazu łączenia powyższych stanowisk, zakaz

zaś taki nie może być domniemywany, byłby bowiem ograniczeniem praw wyborczych. Ogólna więc liczba członków rady powiatowej równa jest ogólnej liczbie radnych powiatowych plus liczba jedynie tych członków wydziału powiatowego, którzy zostali wybrani z poza grona radnych powiatowych.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

263.

OKÓLNIK Nr. 135.

z dnia 19 listopada 1934 r.

o wyborach sołtysów i podsołtysów, delegatów od gromad nieposiadających rad gromadzkich oraz rad gminnych gmin jednowioskowych.

(Nr. SS. 33 22-1).

Do

P. P. Wojewodów i Starostów woj. południowych i zachodnich.

W związku z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 listopada 1934 r. w sprawie regulaminu wyborów sołtysa i podsołtysa, które zostało ogłoszone w Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 916, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje, co następuje:

1) **do § 1 ust. (3)** — Przy pierwszych wyborach czynności wyborcze poruczone regulaminem wójtowi spełniają dotychczasowe organa, wymienione w ust. (3) § 1 regulaminu w zakresie tym regulaminem określonym.

Ponieważ nowoutworzone gromady mogą składać się z części dotychczasowych gmin bądź obszarów dworskich, przeto dotychczasowe organa spełniają swe czynności wyborcze każdy jedynie na obszarze dotychczas jemu podległym i wchodzącym w skład obszaru nowoutworzonej gromady. Czynności gminnych komisyj wyborczych przy wyborze sołtysów i podsołtysów spełniają te same gminne komisje wyborcze, które czynne były przy wyborze radnych gromadzkich.

2) **Do § 2 ust (2)** Warunek władania językiem polskim w piśmie, jako warunek prawa wybieralności na sołtysów i podsołtysów, został zawieszony na okres jednej kadencji rozp. Ministra Spraw Wewnetrznych z dn. 3.XI. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 917).

Na terenie wymienionych w powołanem rozporządzeniu powiatów kandydaci na sołtysów i podsołtysów nie są obowiązani wykazywać się umiejętnością władania językiem polskim w piśmie. Warunek jednak władania językiem polskim w słowie pozostaje nadal w mocy.

3) Kalendarz wyborczy umożliwia rozłożenie terminów wyborów na terenie powiatu w taki sposób, by wybory nie odbywały się jednego dnia we wszystkich gromadach. Odpowiednie rozłożenie w czasie wyborów umożliwi należyte wykonanie nadzoru nad przeprowadzeniem wyborów.

4) W związku z podnoszonemi wątpliwościami w jakim czasie należy przeprowadzić wybory radnych gminnych w gminach, o których mowa w art. 15 ust. (4) ustawy samorządowej oraz wybory delegatów do gminnego kolegjum wyborczego od gromad nie posiadających rad gromadzkich, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych pozostawia kwestję tę decyzji Pana Wojewody.

Zarazem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, iż wybory delegatów do gminnego kolegjum wyborczego oraz radnych gminnych w gminach, o których mowa w art. 15 ust. (4) ustawy samorządowej będą przeprowadzane przy zastosowaniu postanowień, zawartych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 18.IX.1934 r. w sprawie regulaminu wyborczego do rad gromadzkich (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 760), a podstawą prawną zarządzenia wyborów jest art. 29 ust. (1) pkt. b), bądź art. 29 ust. (6) ustawy samorządowej oraz § 4 cytowanego regulaminu wyborczego do rad gromadzkich.

Przy wyborze delegatów od gromad nie posiadających rad gromadzkich mogą być wykorzystane te same spisy wyborców, które będą sporządzone do wyborów sołtysa i podsołtysa oraz te same gromadzkie komisje wyborcze.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

Zał. do okólnika Nr. 135.
Wzór.

STAROSTA POWIATOWY
w . . . .
Nr. . . . . .
dnia . . . . 193 . . r.

Do
Pana Wójta
w. . . . .

Na podstawie art. 29 ust. (1) lit. b ustawy z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) oraz § 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 18 września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 760) zarządzam wybory delegatów do kolegjum wyborczego, wybierającego radnych gminnych od gromady w . . . .

Na gromadę przypada . . . . . delegatów i tyleż ich zastępców.

Dniem zarządzenia wyborów jest dzień . . . . 193 . . r.

Wybory przeprowadzone będą na zasadach, określonych rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 18.IX.34 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 760).

Obszar gromady stanowi jeden okręg wyborczy (podzielony jest na . . . . okręgów wyborczych, a mianowicie:

I okręg . . . . . . wybiera . . . . . delegatów i tyleż zastępców,

II okręg . . . . . . wybiera . . . . delegatów i tyleż ich zastępców i t. d.).

Na przewodniczącego gminnej komisji wyborczej mianuję . . . .

Na przewodniczącego gromadzkiej komisji wyborczej mianuję . . . .

(Na przewodniczących okręgowych komisyj wyborczych mianuję:

dla okręgu I . . . .

„ „ II . . . . i t. d.).

Pisma nominacyjne załączam celem bezzwłocznego doręczenia za pokwitowaniem.

STAROSTA POWIATOWY

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

264.

PISMO OKÓLNE

z dnia 12 listopada 1934 r.

w sprawie opłat na Fundusz Pracy.

(Nr. GB. 15-16/2).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych oraz Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania poniżej umieszczone pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 17 października 1934 r. Nr. D. III. 16363/1 w sprawie opłat na Fundusz Pracy.

Treść powołanego przez Ministerstwo Skarbu okólnika z dnia 5 lutego 1934 r. Nr. D. V. 4130/2 Ministerstwo Spraw Wewnętrzych podało pismem okólnem z 9 lutego 1934 r. Nr. GB. 15/16 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 4, poz. 43).

(—) *Hausner*
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

Otrzymują nadto:
P. Komendant Główny Policji Państwowej,
P. Dowódca Korpusu Ochrony Pogranicza,
P. Dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego,
P. Dyrektor Państwowych Zakładów Przemysłowo-Zbożowych w Warszawie,
P. Dyrektor Państwowych Zakładów Wodociągowych na Górnym Śląsku w Katowicach.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 16363/1/34.
Warszawa,
dnia 17 października 1934 r.

Załącznik do pisma ok. Nr. GB. 16-16/2.

Opłaty na Fundusz Pracy od uposażeń.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw, Biura Personalnego, wszystkich Departamentów, Komendy Straży Granicznej, Prokuratorji Generalnej R. P., Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, Urzędu Długów Państwa, Mennicy Państwowej, Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego i Państwowego Monopolu Spirytusowego, Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej, Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego, wszystkich Izb Skarbowych i Dyrekcji Ceł, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego Wydział Skarbowy.

W związku z przepisami ustawy z dnia 13 marca 1934 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 235) Ministerstwo Skarbu nawiązując do okólnika z dnia 5 lutego 1934 r. L. D. V. 4130/2/34, zmiana przepisów uposażeniowych, a podatek dochodowy, wyjaśnia, że w kwestji opłat na Fundusz Pracy od uposażeń i wynagrodzeń stosować należy zasady analogiczne z ustalonemi w powołanym wyżej okólniku.

(—) *Nowak*
DYREKTOR DEPARTAMENTU

265.

PISMO OKÓLNE

z dnia 12 listopada 1934 r.

o zbiórce Polskiego Związku Przeciwgruźliczego

(Nr. AP. 2/137).

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego), Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz Starostów.

Na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 listopada 1927 r. Nr. AP. 11646/27 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 343) Polski Związek Przeciwgruźliczy uzyskał wyłączne prawo sprzedaży nalepek w domach, sklepach, biurach i lokalach publicznych w czasie od 1 grudnia do 10 stycznia każdego roku.

Przypominając o powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi, podobnie jak w latach ubiegłych, o zapewnienie akcji Związku zastrzeżone jej wyłączności przez nieudzielanie na ten okres czasu innym organizacjom pozwoleń na urządzanie zbiórek publicznych, któreby kolidowały z omawianą akcją.

Jednocześnie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, doceniając humanitarny cel i społeczny charakter walki z gruźlicą, wyraża zgodę na sprzedaż nalepek Polskiego Związku Przeciwgruźliczego w urzędach, podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych i prosi o udzielenie temu Związkowi w miarę możności ułatwień i poparcia przy przeprowadzaniu akcji zbiórkowej.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nadmienia, że nabywanie nalepek w urzędach po-

winno być zupełnie dobrowolne, bez jakiegokolwiek nacisku ze strony sprzedających.

Wkońcu Ministerstwo Spraw Wewnętrznych powiadamia, że na przyszłość zaniecha corocznego wydawania zarządzeń w sprawie omawianej zbiórki publicznej i prosi o traktowanie zarządzenia niniejszego jako obowiązującego do odwołania.

(—) Weissbrod
DYREKTOR DEPARTAMENTU

266

PISMO OKÓLNE

z dnia 13 listopada 1934 r,

o sumach wypłacanych w bonach Funduszu Inwestycyjnego.

(Nr. GB. 31/54).

P. P. Wojewodom oraz P. Komisarzom Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła do wiadomości i zastosowania pismo Ministerstwa Skarbu Nr. D.III.16768 3-34 z dn. 17.X 1934 r.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 16767/3/34
Warszawa,
dnia 17 października 1934 r.

Zał. do pisma ok.
Nr. GB. 31/54.

Do
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w m.

Ministerstwo Skarbu prosi o wydanie zarządzeń podległym organom i jednostkom gospodarczym, aby w przypadkach wydawania poleceń wypłat (czy to z sum budżetowych czy niebudżetowych) zapomocą asygnat kasowych, asygnat z upoważnieniem, zleceń wypłaty z rachunku bieżącego, wskazywały w porozumieniu z dotyczącym wierzycielem Skarbu kwotę, jaką kasa, realizująca asygnatę (zlecenie wypłaty), miałaby wypłacić w Bonach Funduszu Inwestycyjnego. Powyższa wskazówka mogłaby być ujęta w następującą adnotację umieszczoną czerwonym atramentem po kwocie słowami: „w tem Bonami Funduszu Inwestycyjnego . .zł.".

Ministerstwo Skarbu proponuje, aby przy wypłatach sumy ponad 500 zł. część wypłacana w Bonach mogła wynosić co najmniej 5% sumy wypłacanej po jej zaokrągleniu wdół na kwotę podzielną przez 25.

(—) Nowak
DYREKTOR DEPARTAMENTU

267.

PISMO OKÓLNE

z dnia 15 listopada 1934 r.

o ubezpieczeniu emerytów reaktywowanych po dn. 31.I.1934 r.

(Nr. GB. 13/61).

Do
P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania poniżej umieszczone pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 23 października 1934 r. Nr. D. I.64611/Em/34 w sprawie ubezpieczenia reaktywowanych emerytów.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

Otrzymują nadto:

Komenda Główna Policji Państwowej,
Korpus Ochrony Pogranicza,
Główny Urząd Statystyczny.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. I. 64611/Em/34.
Warszawa,
dnia 23 października 1934 r.
Reaktywacja emerytów po dn. 31 stycznia 1934 r.

Zał. do pisma ok.
Nr. GB. 13/61.

Do
Państwowego Zakładu Emerytalnego w miejscu.

Załatwiając pismo Zakładu z dnia 31 sierpnia 1934 r. Nr. 5217/R.P./34, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wszyscy emeryci reaktywowani po dniu 31 stycznia 1934 r. w służbie stałej nie podlegają ubezpieczeniu w Państwowym Zakładzie Emerytalnym. Podlegają natomiast temu ubezpieczeniu emeryci, mianowani funkcjonarjuszami prowizorycznymi.

(—) M. Węgrzynowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

Otrzymują:

Kancelarja Cywilna Prezydenta Rzeczypospolitej,
Biuro Sejmu i Biuro Senatu,
Najwyższa Izba Kontroli,
Prezydjum Rady Ministrów
i wszystkie Ministerstwa.

268.

PISMO OKÓLNE

z dnia 15 listopada 1934 r.

w sprawie odwołania poszukiwania Stanisława Skrzypczaka.

(Nr. AP. 4-231).

Do
P. P. Wojewodów (za wyjątkiem warszawskiego) i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Poszukiwanie Stanisława Skrzypczaka, zarządzonego pismem Ministerstwa z dnia 27 lu-

tego 1930 r. AP. 1812 jest nieaktualne, ponieważ wyżej wymieniony powrócił do rodziców.

(—) Adelstein
NACZELNIK WYDZIAŁU

269.

PISMO OKÓLNE

z dnia 17 listopada 1934 r.

o rozwiązywaniu stosunku służbowego z prowizorycznymi funkcjonarjuszami państwowemi.

(Nr. Pers. 209-1).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu, Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania pismo okólne Ministerstwa Skarbu z dnia 26 października 1934 r. Nr. D. I. 74063/Em/34, pozostające w związku z okólnikiem Nr. 94 z dnia 27 czerwca 1934 r., ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 17, poz. 170.

(—) Pasella
DYREKTOR BIURA PERSONALNEGO

Otrzymują nadto:
P. Komendant Główny Policji Państwowej,
P. Dowódca Korpusu Ochrony Pogranicza,
P. Dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. I. 74063/Em/34.
Warszawa,
dnia 26 października 1934 r.

Zał. do pisma ok. Nr. Pers. 209-1.

Rozwiązywanie stosunku służbowego z prowizorycznymi funkcjonarjuszami państwowemi.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Biura Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

W związku z ostatnim ustępem okólnika Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1934 r. L. 48-31/1 Nr. 23 w sprawie przenoszenia funkcjonarjuszów państwowych w stan nieczynny, Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że stwierdzenia, czy dany funkcjonarjusz ma prawo do emerytury i ustalanie jej wysokości w stosunku do *prowizorycznych* funkcjonarjuszów państwowych będzie dokonywał Państwowy Zakład Emerytalny, do którego też należy kierować bezpośrednio akta osobowe danego funkcjonarjusza wraz z odpowiednim wnioskiem. W przypadkach, w których zostanie stwierdzone, iż danemu funkcjonarjuszowi służy prawo do emerytury, Państwowy Zakład Emerytalny prześle jego akta Ministerstwu Skarbu, które rozpatrzy, czy okoliczności sprawy nie przemawiają za zastosowaniem § 2 uchwały Rady Ministrów z 28 maja 1934 r. o przenoszeniu funkcjonarjuszów państwowych w stan nieczynny.

(—) M. Węgrzynowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

270.

PISMO OKÓLNE

z dnia 17 listopada 1934 r.

o zawiadamianiu o adresach uczestników Państwowego Zakładu Emerytalnego zwolnionych ze służby oraz przesyłaniu ich akt.

(Nr. Pers. 901-47).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu, Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania pismo Państwowego Zakładu Emerytalnego z dnia 26 września 1934 r. Nr. 6457/Sw/34 w sprawie zawiadamiania Państwowego Zakładu Emerytalnego o adresach uczestników tego zakładu zwalnianych ze służby oraz przesyłania ich akt.

(—) Pasella
DYREKTOR BIURA PERSONALNEGO

Otrzymują nadto:
P. Komendant Główny Policji Państwowej,
P. Dowódca Korpusu Ochrony Pogranicza.
P Dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego.

PAŃSTWOWY
ZAKŁAD EMERYTALNY
w Warszawie
ul. Zgoda 10. Telefon inf. 688-22.
P. K. O. 30.202.
Nr. 6457/Sw/34
Warszawa, dn. 26 września 1934 r.

Zał. do pisma ok. Nr. Pers. 901-47.

Zawiadamianie o adresach uczestników P. Z. E., zwolnionych ze służby.

Do

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w miejscu.

W związku z rozpoznawaniem praw emerytalnych swych uczestników, zwolnionych ze służby, Państwowy Zakład Emerytalny stwierdził niejednokrotnie, że władze i urzędy państwowe, przesyłając Zakładowi akta personalne tych uczestników z jednoczesnem powiadomieniem o rozwiązaniu stosunku służbowego, nie podają Zakładowi miejsca ich zamieszkania.

Wobec tego, że brak adresu powoduje z reguły niemożność doręczenia orzeczenia

i wypłacenia przyznanych przez Zakład świadczeń, a pozą tem pociąga za sobą zbędną korespondencję, co tylko przewleka całe postępowanie, Zakład usilnie prosi o każdorazowe komunikowanie Zakładowi adresów tych uczestników Zakładu, z którymi został rozwiązany stosunek służbowy, równocześnie z odnośnem zawiadomieniem o tem rozwiązaniu stosunku służbowego i nadesłaniem aktów personalnych.

Jednocześnie Zakład nadmienia, że w myśl § 47 ust. 1 Statutu Zakładu, ogłoszonego jako załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6.III.34 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 276), Zakład jest obowiązany rozpoznawać prawa emerytalne i wydawać orzeczenia również i w tych wypadkach, w których uczestnicy Zakładu nie nabyli praw emerytalnych z jakiegokolwiek powodu, a między innemi i wtedy, gdy zostali zwolnieni na własną prośbę. Władze i urzędy zechcą przeto i w tych również przypadkach przesyłać akta osobowe Zakładowi.

Państwowy Zakład Emerytalny prosi o wydanie odpowiednich zarządzeń podległym władzom i urzędom.

ZA DYREKTORA NACZELNEGO
z up. KIEROWNIKA ORGANIZACJI
(—) Artur Fromm

271.

PISMO OKÓLNE

z dnia 17 listopada 1934 r.

o zaliczeniu do wysługi emerytalnej okresów działalności niepodległościowej.

(Nr. Pers. 901-51).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu, Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach oraz Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości, stosowania i zakomunikowania podwładnym funkcjonarjuszom pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 26.X.1934 r. L. D I. 57075/Em/34.

(—) Pasella
DYREKTOR BIURA PERSONALNEGO

Otrzymują nadto:
P. Komendant Główny Policji Państwowej,
P. Dowódca Korpusu Ochrony Pogranicza,
P. Dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. I. 57075/Em/34.
Warszawa, d. 26 października 1934 r.

Zał. do pisma ok. Nr. Pers 901-51.

Zaliczenie okresów działalności niepodległościowej.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Biura Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw w m.

Wobec wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1934 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 513), którego to rozporządzenia § 67 ustala warunki i tryb zaliczania do wysługi emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych okresów czynnej działalności, zmierzającej do odzyskania niepodległości Państwa Polskiego oraz okresów odbywania kar, orzeczonych przez władze państw zaborczych za taką działalność (art. 37 p. 6 i art. 50 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 20 z 1934 r., poz. 160), Ministerstwo Skarbu prosi niniejszem o podanie do wiadomości wszystkich funkcjonarjuszów państwowych, co następuje:

Do ubiegania się o zaliczenie do wysługi emerytalnej okresów działalności niepodległościowej oraz odcierpianych za tę działalność kar uprawnieni są wszyscy odpowiadający warunkom powołanego § 67 rozporządzenia Rady Ministrów funkcjonarjusze państwowi, tak stali, jak i prowizoryczni, tak pozostający w służbie czynnej (w stanie czynnym lub nieczynnym), jak i w stanie spoczynku; przyczem z pośród tych ostatnich — tylko przeniesieni w stan spoczynku po dniu 31 marca 1932 r., gdyż wyżej powołany przepis ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239), wprowadzającej p. 6 art. 37 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r., wszedł w życie w dniu 1 kwietnia 1932 r.

Ubiegać się o zaliczenie okresów działalności niepodległościowej mogą również wdowy i sieroty po wspomnianych wyżej osobach.

Zgłoszenie uprawnień z dołączeniem dowodów, uzasadniających prawo do zaliczenia danego okresu winno być dokonane w drodze służbowej. Władza służbowa funkcjonarjusza, zgłaszającego swoje uprawnienia, po dołączeniu do zgłoszenia odpisu wykazu służbowego funkcjonarjusza, prześle zgłoszenie Ministerstwu Skarbu z powołaniem się na niniejszy okólnik.

Funkcjonarjusze w stanie spoczynku, nieposiadający prawa do emerytury, jak również wdowy i sieroty po funkcjonarjuszach państwowych, nie mające prawa do pensji wdowiej (sierocej) winni zgłaszać wnioski o zaliczenie działalności niepodległościowej—jeżeli zaliczenie to może wpłynąć na uprawnienia emerytalne—za pośrednictwem ostatniej władzy służbowej. Sprawy zaliczenia okresów działalności niepodległościowej emerytów będą załatwiały właściwe izby skarbowe.

Dla zgłaszania okresów czynnej działalności, zmierzającej do odzyskania niepodległości Państwa Polskiego ustalony został powołanem wyżej rozporządzeniem, jako ostateczny termin, dzień 31 grudnia 1936 r. (p. 4 § 67).

Funkcjonarjusz państwowy, ubiegający się o zastosowanie do niego postanowień omawianego § 67 rozporządzenia Rady Ministrów, winien w zgłoszeniu swoich uprawnień podać możliwie ścisłe daty okresów, których zaliczenia się domaga i należycie je udowodnić.

Do dowodów, uzasadniających zaliczenie okresów czynnej działalności, zmierzającej do odzyskania niepodległości Państwa Polskiego, należą dekrety oryginalne lub w uwierzytelnionych odpisach albo też zawiadomienia o przyznaniu Krzyża lub Medalu Niepodległości.

Do dowodów, uzasadniających zaliczenie okresów kar pozbawienia wolności, administracyjnego zesłania lub przebywania w aresztach zapobiegawczych za działalność niepodległościową, należą oryginalne lub w uwierzytelnionych odpisach wyroki sądowe, bądź orzeczenia administracyjne. W braku tych dowodów mogą być uznane zaświadczenia archiwów państwowych.

Jeżeli zgłaszający nie ma możności dostarczenia dowodów wyżej wymienionych, winien o tem zaznaczyć w podaniu i wskazać powód niemożności dostarczenia tych dowodów. W takim przypadku mogą być dopuszczone i inne dowody przewidziane w postępowaniu administracyjnem, w szczególności dowód ze świadków. Świadkowie jednak winni dokładnie oznaczyć, skąd są im znane poświadczane okoliczności.

(—) Tadeusz Lechnicki
PODSEKRETARZ STANU

272.

PISMO OKÓLNE

z dnia 17 listopada 1934 r.

w sprawie dezynfektora masek przeciwgazowych.

(Nr. Wojsk. OPLG. 202-1).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów (wszystkich).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że Zarząd Główny L. O. P. P. opracował nowy typ dezynfektora na 40 masek właściwych.

Cena dezynfektora wynosi 115 złotych.

(—) Wyszyński mjr.
DYREKTOR BIURA WOJSKOWEGO

273.

PISMO OKÓLNE

z dnia 17 listopada 1934 r.

o cenach soli.

(Nr. Apr. 61-12).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów miast.

Nawiązując do okólnika Nr. 137 z dnia 2 listopada 1932 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 17, poz. 223) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że z dniem 6 listopada b. r. rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 20 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 886) została obniżona detaliczna cena soli szarej jadalnej z 26 groszy za 1 kg. na 22 grosze za 1 kg.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Panów o zwrócenie uwagi organom lustrującym sklepy detaliczne na wspomnianą obniżkę oraz o wydanie zarządzeń zmierzających do pociągania winnych pobierania cen wyższych do odpowiedzialności karno-skarbowej w trybie opisanym w cytowanym na wstępie okólniku Nr. 137 z 1932 r.

Równocześnie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o dopilnowanie, by obecna cena soli jadalnej szarej została uwidoczniona we wszystkich detalicznych punktach sprzedaży soli na cennikach soli — którego wzór przesłano P. P. Wojewodom (P. Komisarzowi Rządu) przy piśmie Ministerstwa z dnia 26 maja 1933 r. Nr. Apr. 61/8.

(—) Dr. Igielski
DYREKTOR BIURA APROWIZACYJNEGO

274.

PISMO OKÓLNE

z dnia 19 listopada 1934 r.

o radjofonizacji wsi.

(Nr. SS. 61-71-2).

Do

P. P. Wojewodów i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych w województwach centralnych.

Nawiązując do pisma okólnego z dnia 1 września 1928 r. Nr. SG. 252/11/28 w sprawie urządzania radjoodbiorników w poszczególnych gminach wiejskich (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 1106) zauważam, że do rozpowszechnienia radja na wsi przywiązuję wielką wagę. Powiększenie ilości abonentów radjowych w Polsce, która w porównaniu z innemi kulturalnemi krajami pozostała pod względem radjofonizacji na samym końcu, uważać należy za najbardziej wskazane zarówno z punktu widzenia interesu państwowego, jak i kulturalno-oświatowego oraz interesów zawodowych rolników. Dlatego też usilnie zalecam Panom podjęcie akcji propagandowej w kierunku poparcia radjofonizacji wsi i miasteczek.

Poparcie to ponadto może wyrażać się w udzielaniu przez komunalne kasy oszczędności i gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe pożyczek na zakup tanich detektorowych radjoodbiorników odpowiedzialnym finansowo rolnikom, bądź też może być realizowane przez gminy, względnie powiatowe związki samorzą-

dowe przy sposobności udzielania subwencyj organizacjom społecznym lub rolniczym z przeznaczeniem z ogólnej sumy subwencji, pewnej ściśle określonej kwoty specjalnie na zainstalowanie radjoodbiornika z głośnikiem w siedzibach tych instytucyj.

Warunki nabywania i spłaty aparatów radjowych są wyczerpująco podane w literaturze propagandowej Polskiego Radja, cena zaś aparatu odbiorczego („Echo"), wyprodukowanego przez Państwowe Zakłady Tele- i Radjotechniczne została bardzo nisko skalkulowana w celu jak najszerszego udostępnienia nabycia.

Proszę Panów, aby radjofonizacja wsi została rozpoczęta jak najśpieszniej, umożliwiając należyte wykorzystanie nadchodzącego sezonu zimowego.

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski
MINISTER

275.

PISMO OKÓLNE

z dnia 19 listopada 1934 r.

w sprawie urzędowania wojewódzkich komisyj egzaminacyjnych dla kandydatów na sekretarzy gminnych.

(Nr. SS. 47-63-3).

Do
P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

W uzupełnieniu pisma okólnego Nr. GB. 3/44/2 z dnia 16.X.1934 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 29, poz. 245) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

Wydatki związane z urzędowaniem wojewódzkich komisyj egzaminacyjnych, są następujące: koszty podróży (bez diet) pozamiejscowych członków komisji, wydatki kancelaryjne, koszty druku świadectw oraz wynagrodzenie egzaminatorów.

Na wynagrodzenie egzaminatorów należy przeznaczać kwoty, jakie pozostaną po pokryciu wszystkich innych wyżej wymienionych wydatków. Wynagrodzenie to powinno być jednakowe dla wszystkich członków komisji z tem, że przewodniczący otrzymuje wynagrodzenie zwiększone o 25%.

Z uwagi, iż egzamin pisemny i ustny trwa 2 dni, absorbując czas członkom komisji należy zdaniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zwoływać komisję egzaminacyjną wtedy, gdy zbierze się co najmniej 4-ch kandydatów.

Na posiedzeniu komisji w pierwszym dniu, stosownie do postanowień § 5 ustępu 2 rozporządzenia Min. Spraw Wewn. z dn. 27.II.1934 r. w sprawie kwalifikacyj sekretarzy gminnych (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 144) powinny być ustalone i rozdane tematy egzaminu pisemnego, który nie może trwać dłużej niż 6 godzin. W czasie egzaminu pisemnego winien stale dyżurować jeden z członków komisji.

Poddawani egzaminowi mogą korzystać w czasie egzaminu pisemnego z Dzienników Ustaw, innych wydawnictw urzędowych oraz z własnych notatek, nie mogą jednak porozumiewać się pomiędzy sobą.

Po ukończeniu egzaminu pisemnego przewodniczący komisji rozdaje wypracowania członkom komisji do oceny. Egzamin ustny powinien odbyć się dnia następnego po pisemnym.

Protokół z przebiegu egzaminu prowadzi jeden z członków komisji, wyznaczony przez przewodniczącego.

(—) Zbikowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 5 listopada Nr. 98 Rok 1934

Poz. 900. Konwencja o sposobie opodatkowania obcokrajowych pojazdów mechanicznych, podpisana w Genewie dnia 30 marca 1931 r. wraz z protokółem dodatkowym i jednym załącznikiem.

Poz. 901. Oświadczenie rządowe z dnia 30 września 1934 r. w sprawie złożenia przez Polskę i inne państwa dokumentów ratyfikacyjnych konwencji o sposobie opodatkowania obcokrajowych pojazdów mechanicznych.

z 8 listopada Nr. 99 Rok 1934

Poz. 902. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. o odstąpieniu gminie m. Częstochowy gruntów państwowych na cele rozbudowy miasta.

Poz. 903. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 września 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Opieki Społecznej i Spraw Wewnętrznych o ustawianiu, używaniu i obsłudze wytwornic acetylenowych.

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o nadzorze nad zbiornikami pod ciśnieniem (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 234) zarządzam co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Przepisom niniejszym podlegają wszystkie urządzenia acetylenowe, służące do wytwarzania i używania acetylenu, z wyjątkiem:

a) urządzeń acetylenowych w państwowych i prywatnych instytucjach naukowych, laboratorjach fabryk oraz w doświadczalniach zakładów fabrykujących wytwornice, o ile nad konstrukcjami tych urządzeń acetylenowych przeprowadza się badania dla celów naukowych i doświadczalnych;

b) wytwornic acetylenowych, służących do oświetlania (lampy i latarnie), gotowania i ogrzewania, bez ruchomego klosza zbiornika gazu oraz bez zastosowania sprężonego powietrza lub tlenu, o ile ładunek karbidu wytwornicy nie przekracza 2 kg, ciśnienie acetylenu 0,15 atn (atmosfer nadciśnienia) oraz temperatura w przestrzeni gazowej wytwornicy 100^0 C.

§ 2. Wolno używać wyłącznie wytwornic acetylenowych, których konstrukcje zostały dopuszczone do użytku przez Ministra Przemysłu i Handlu i które zostały ostemplowane na podstawie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 sierpnia 1934 r. o budowie i stanie technicznym wytwornic acetylenowych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 741).

§ 3. 1. Na używanie wytwornicy acetylenowej stałej (§ 3 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 sierpnia 1934 r. o budowie i stanie technicznym wytwornic acetylenowych, Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 741) należy uzyskać pozwolenie władzy przemysłowej II instancji.

2. Nie wymaga pozwolenia używanie wytwornic przenośnych (§ 3 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 sierpnia 1934 r. o budowie i stanie technicznym wytwornic acetylenowych, Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 741), jak również używanie acetylenu rozpuszczonego (acetylène dissous), o ile acetylen rozpuszczony jest przechowywany w naczyniach, odpowiadających przepisom o zbiornikach do przewozu gazów sprężonych, skroplonych i rozpuszczonych pod ciśnieniem.

§ 4. Wytwornice acetylenowe stałe powinny być ustawiane w pomieszczeniach, odpowiadających wymaganiom § 17 rozporządzenia niniejszego, i tam powinny być przyłączone do rurociągów stałych.

§ 5. Urządzenia acetylenowe powinny być zabezpieczone przed mrozem, jeżeli nie chroni ich specjalne położenie lub też budowa. Używanie wytwornicy acetylenowej stałej albo przenośnej na wolnem powietrzu jest dozwolone przy zachowaniu wymagań § 6 rozporządzenia niniejszego oraz w przypadkach, gdy wytwornica jest zabezpieczona od zamarznięcia. Środki ochraniające przed mrozem nie powinny działać szkodliwie na ściany wytwornicy.

§ 6. Każda wytwornica powinna być oddalona od otwartego ognia (palniki do spawania i cięcia, ogniska kowalskie i t. p.) co najmniej o 4 m, a odległość między wytwornicami przenośnemi powinna wynosić co najmniej 6 m.

§ 7. W przewodach, rozprowadzających acetylen wewnątrz budynków, ciśnienie acetylenu nie może przekraczać 400 mm słupa wody. W poszczególnych przypadkach dopuszczalne jest wyższe ciśnienie do $1^1/_2$ atn, przy zastosowaniu sprężarek acetylenu, jeżeli na to uzyskano pozwolenie właściwej władzy przemysłowej.

§ 8. 1. Urządzenia do oświetlania zamkniętych pomieszczeń oraz wszelkie urządzenia ze stałemi wytwornicami powinny posiadać oczyszczacze, umieszczone za wytwornicą lub za zbiornikiem gazu, aby acetylen był dostatecznie oczyszczony z fosforowodoru, siarkowodoru, amonjaku, pyłu wapiennego i t. p., a w urządzeniach przenośnych do celów technicznych acetylen powinien być oczyszczony przynajmniej z domieszek mechanicznych.

2. Masy oczyszczające powinny odpowiadać wymaganiom, zawartym w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 sierpnia 1934 r. o budowie i stanie technicznym wytwornic acetylenowych, Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 741 (§ 12).

§ 9. Co do przechowywania karbidu w pomieszczeniach wytwornic stosuje się przepisy o przechowywaniu karbidu przez zakłady przemysłowe.

§ 10. 1. Urządzenia do wytwarzania acetylenu należy tak zainstalować, aby można było mieszaninę gazu z powietrzem odprowadzić na wolne powietrze.

2. Urządzenie acetylenowe powinno być łatwo dostępne dla obsługi.

§ 11. Wytwornice acetylenowe przenośne można ustawiać w warsztatach, jeżeli warsztaty te posiadają następujące objętości powietrza:

do 4 kg. ładunku karbidu wytwornic — co najmniej 50 m^3 i powyżej 4 kg,

do 10 kg ładunku karbidu wytwornic — co najmniej 100 m^3.

§ 12. W pomieszczeniach, w których są ustawione wytwornice, należy przy każdej wytwornicy w miejscu widocznem umieścić drukowane lub czytelnie napisane przepisy obsługi, wskazówki, dotyczące ruchu, i rysunek przekroju danej wytwornicy.

§ 13. 1. Każde miejsce odbioru acetylenu przy zastosowaniu sprężonego powietrza lub tlenu powinno być zaopatrzone w bezpiecznik wodny lub równoważne urządzenie zabezpieczające.

2. Wytwornice acetylenowe, zasilające dwa lub więcej miejsc pobierania gazu, przy zastosowaniu sprężonego powietrza lub tlenu powinny posiadać prócz bezpiecznika wodnego przy każdem miejscu pobierania gazu jeszcze główne urządzenia zabezpieczające, umieszczone na głównym przewodzie gazu, przed pierwszem odgałęzieniem do miejsc odbioru.

3. Połączenie bezpiecznika głównego z bezpiecznikami przy poszczególnych miejscach pobierania gazu nie może być przeprowadzone zapomocą przewodów gumowych, lecz powinno być wykonane jako rurociąg stały ze stali.

4. Do bezpiecznika (z wyjątkiem głównego) powinien być przyłączony bezpośrednio, bez żadnych dodatkowych rur i przewodów metalowych, wąż gumowy, doprowadzający gaz do narzędzia pracy.

5. Przyłączanie kilku wężów do jednego bezpiecznika jest niedozwolone.

§ 14. Rurociągom stałym należy dać odpowiedni spad, aby zapobiec zbieraniu się wody; we wszystkich najniższych punktach powinny się znajdować odwadniacze, rurociągi zaś powinny posiadać kurki do odłączenia węży bądź bezpieczników.

§ 15. 1. W urządzeniach do oświetlania bud widowiskowych, karuzeli i t. p. węże gumowe są dopuszczalne tylko do przyłączenia wytwornicy do stałego przewodu gazowego. Węże takie powinny być opancerzone. Dla zabezpieczenia końców węży przed zesunięciem należy je zabezpieczyć na końcach rur odpowiedniemi zaciskami.

2. Węże gumowe nieopancerzone do celów technicznych (palniki do spawania i cięcia i t. p.) powinny być odpowiednio wytrzymałe, a w szczególności powinny zawierać przekładkę płócienną; przed zesunięciem się węża z rury powinny być odpowiednio zabezpieczone (zaciski, nawinięty drut i t. p.).

3. Na pochodniach acetylenowych nie wolno zakładać przyłączy, które mogłyby służyć do celów innych niż oświetlanie.

§ 16. Jeżeli na wytwornicach lub stałych przewodach umieszczone są przyrządy do mierzenia ciśnienia, wypełnione płynem, wówczas powinny być one co najmniej dwa razy wyższe, niż tego wymaga ciśnienie gazu, lub posiadać odpowiednie rozszerzenie, oraz powinny być wyłączalne.

II. Pomieszczenia wytwornic stałych.

§ 17. 1. Pomieszczenia wytwornic nie mogą być używane do żadnych innych celów i powinny być urządzone jedynie w przyziemi, jednakże nie poniżej poziomu otaczającego terenu; jeżeli pod pomieszczeniem wytwornic znajdują się piwnice, sutereny i t. p., wówczas powinny one posiadać masywne stropy. Pomieszczenia wytwornic powinny być suche oraz posiadać otwory wentylacyjne.

2. Pomieszczenie powinno być tak obszerne, aby pozwalało na pozostawienie ze wszystkich stron wytwornicy wolnej przestrzeni o szerokości nie mniejszej niż 85 cm, a nadto umożliwiało przechowywanie zapasu karbidu w puszkach.

3. Pomieszczenia wytwornic powinny posiadać twardą podłogę (beton gruzowy, płytki terrakotowe i t. p.) i ogniotrwałe ściany. Za ściany ogniotrwałe uważa się również ściany z desek obustronnie tynkowanych, z azbestu z łupkiem, z gipsu, ze sztucznego kamienia i t. p.

4. Pomieszczenia wytwornic, wbudowane w zabezpieczonych przed mrozem warsztatach, mogą być oddzielone ścianami z blachy.

5. Pomieszczenia wytwornic powinny być pokryte lekkim dachem. Ułożenie wolnoleżącego lekkiego sufitu jest dozwolone, jeżeli sufit ten wykonany jest z materjału, będącego złym przewodnikiem ciepła.

6 Używanie przestrzeni ponad sufitem do jakichkolwiek celów jest niedozwolone.

7. Drzwi i te okna pomieszczeń wytwornic, które dają się otwierać, lub otwory, niezabezpieczone grubem szkłem, powinny prowadzić na wolne powietrze. Odległość ich od okien i drzwi sąsiednich pomieszczeń, w których znajduje się otwarte światło, łatwozapalne przedmioty i t. d., jak również od przejść przy budynkach mieszkalnych (galerje, otwarte schody i t. p.) oraz innych zabudowań powinna wynosić co najmniej 5 m. Odległość tę należy mierzyć długością drogi gazu.

8. Jeżeli odległość jest mniejsza lub jeżeli pomieszczenie wytwornic przylega do granicy nieruchomości albo dróg publicznych, pomieszczenia wytwornic powinny być z tej strony zamknięte zapomocą masywnego muru bez otworów.

9. Drzwi pomieszczenia powinny się otwierać nazewnątrz i w przerwach pracy powinny być zamykane na klucz.

10. Jeżeli do oświetlania pomieszczenia wytwornicy ma być użyte oświetlenie sztuczne, wówczas do tego oświetlenia powinny być użyte żarówki elektryczne, zaopatrzone w armaturę gazoszczelną przyczem instalacja elektryczna powinna odpowiadać warunkom, wymienionym w ust. 11 paragrafu niniejszego. Użycie otwartego płomienia dozwolone jest tylko przy oświetleniu z zewnątrz, jeżeli otwarty płomień oddalony jest od drzwi i otwieralnych okien pomieszczenia wytwornicy co najmniej o 3 m i umieszczony za szybami z grubego szkła, nieotwieralnemi i założonemi gazoszczelnie.

11. Instalacje elektryczne (silniki, bezpieczniki, włączniki i t. p.) powinny znajdować się nazewnątrz pomieszczenia wytwornic i być od nich gazoszczelnie oddzielone lub powinny odpowiadać normom Stowarzyszenia Elektryków Polskich PNE 10, PNE 17 i PNE 30, dotyczącym pomieszczeń, w których znajdują się gazy wybuchowe lub pył węglowy.

12. Pomieszczenia wytwornic mogą być ogrzewane jedynie z zewnątrz i powinny odpowiadać wszelkim warunkom bezpieczeństwa pod względem ogniowym. Przy ogrzewaniu elektrycznem należy się stosować do wymagań, określonych w ust. 11. Nie wolno używać otwartych oporników jako grzejników.

13. Pomieszczenia wytwornic stałych mogą się znajdować w warsztatach, jeżeli spełnione będą następujące warunki:

a) warsztaty te są zabezpieczone przed mrozem;

b) przestrzeń nad pomieszczeniem wytwornicy będzie zamknięta lekkim dachem oraz będzie wolna od wszelkich urządzeń, belek i t. p., o ile nie stanowią one części składowych wytwornicy;

c) będzie zapewnione skuteczne przewietrzanie pomieszczenia;

d) dostęp z warsztatu do pomieszczenia wytwornicy odbywać się będzie przez obszerny, dobrze przewietrzany przedsionek, którego drzwi tak są rozmieszczone i urządzone, iż nie dozwalają na przejście z jednego pomieszczenia do drugiego, zanim poprzednie drzwi nie zostały zamknięte.

14. Otwory kanałów wentylacyjnych pomieszczenia wytwornic powinny być umieszczone w najwyższym punkcie pomieszczenia. Wyloty kanałów wentylacyjnych powinny być wyprowadzone co najmniej 75 cm powyżej kalenicy najwyższego przyległego budynku. Przekrój kanału wentylacyjnego powinien wynosić co najmniej 360 cm^2 na każde 50 m^3 pojemności pomieszczenia. Nazewnątrz otwory wentylacyjne powinny być zabezpieczone przed opadami atmosferycznemi.

15. Wyloty rur bezpieczeństwa oraz otworów wentylacyjnych powinny być oddalone co najmniej o 5 m od wylotów kominów, palenisk, ognisk na wolnem powietrzu, drzwi i okien sąsiednich pomieszczeń, w których znajdują się otwarte światła, paleniska albo łatwozapalne przedmioty oraz od przejść przy budynkach (galerje, otwarte schody i t. p.). Odległość tę należy mierzyć długością drogi gazu. Postanowienie to nie dotyczy nieotwieralnych i gazoszczelnych okien z grubego szkła.

16. Postanowień ustępów 5, 6, 7, 8, 14 oraz 15 nie stosuje się do pomieszczeń wytwornic na statkach, dokach i w wagonach. Jednakże we wszystkich tych przypadkach drzwi i okna, wychodzące z pomieszczenia wytwornicy, powinny być tak umieszczone, aby nie wychodziły na drzwi i okna pomieszczeń sąsiednich.

III. Doły na muł wapienny.

§ 18. 1. Doły na muł wapienny powinny być tak położone i urządzone, ażeby wydobywający się z nich acetylen nie był szkodliwy i niebezpieczny dla otoczenia oraz nie mógł się przedostać do przestrzeni, przykrytych dachem.

2. Usuwanie mułu powinno odbywać się w taki sposób, ażeby nie wyrządzało szkód osobom trzecim. Nie wolno wpuszczać mułu wapiennego do odpływów (dreny, potoki i t. p.). Odprowadzanie do kanałów jest dozwolone, jeżeli muł został co najmniej stokrotnie rozcieńczony wodą.

3. Otwarte doły na muł wapienny lub otwarte ich części należy ogrodzić w sposób, zabezpieczający przed wpadnięciem do dołów. Jeżeli dół przykryty jest szczelnie, należy go zaopatrzyć w urządzenie, zapewniające przewietrzanie.

IV. Ochrona przed niebezpieczeństwem ognia.

§ 19. 1. Palenie tytoniu oraz przebywanie z przedmiotami żarzącemi się lub płonącemi w pomieszczeniach wytwornic, jak również w pobliżu tych pomieszczeń, dołów na muł wapienny i zbiorników na gaz acetylenowy — jest niedozwolone.

2. W odpowiednich miejscach, jak również na wszystkich drzwiach pomieszczeń urządzeń acetylenowych należy umieścić tablice ostrzegawcze z napisem: „Nieupoważnionym wstęp wzbroniony! Nie zbliżać się i nie wchodzić z otwartym ogniem! Palenie tytoniu surowo wzbronione!“.

V. Przepisy o bezpieczeństwie ruchu.

§ 20. 1. Wprowadzanie jakichkolwiek zmian konstrukcyjnych w wytwornicach, urządzeniach zabezpieczających lub zbiornikach gazu z pominięciem przepisu § 2 rozporządzenia niniejszego — jest niedozwolone.

2. Przeciążanie wytwornicy, czy to przez przekroczenie najwyższej stałej wydajności, czy też przez podniesienie ciśnienia acetylenu lub załadowanie karbidu ponad ustalone i podane na tabliczce fabrycznej wielkości — jest niedozwolone.

3. Wytwornice acetylenowe należy starannie chronić przed zamarznięciem. Gdyby zaszła

potrzeba rozmrażania wytwornicy, wówczas nie wolno używać do tego celu otwartego płomienia lub przedmiotów rozgrzanych, z wyjątkiem wody gorącej lub pary wodnej.

4. Przed każdą naprawą i transportem wytwornicy należy usunąć z nicj resztki gazu przez całkowite wypełnienie przestrzeni gazowych wodą.

5. Sprawdzanie szczelności wszystkich części wytwornicy oraz przewodów gazowych może się odbywać jedynie zapomocą wody mydlanej.

6. Bębny z karbidem powinny być w stanie nieuszkodzonym. W celu ochrony bębnów przed wilgocią należy je ustawiać na podwyższeniu, szczelnie zamknięte.

7. Otwieranie bębnów karbidowych o pokrywach lutowanych może odbywać się tylko na zimno, z wyłączeniem jakiegokolwiek płomienia lub narzędzia rozgrzanego, czy też wytwarzającego iskry.

8. Resztki pyłu karbidowego powinny być zawsze usuwane z bębna możliwie dokładnie. Resztki tego pyłu należy zniszczyć przynajmniej w 10-krotnej pod względem wagi ilości wody na otwartem powietrzu, dopóki gaz nie przestanie się zupełnie wydobywać.

9. Nie wolno wrzucać resztek karbidu do wody bieżącej, kanałów lub ścieków publicznych. Odprowadzanie do kanałów jest dozwolone przy co najmniej stokrotnem rozcieńczeniu wodą.

10. Środki do gaszenia ognia (suchy piasek, gaśnice bezwodne i t. p.) należy utrzymywać w pogotowiu w stanie, zdatnym do natychmiastowego użytku.

VI. Obsługa wytwornic.

§ 21. 1. Za przepisowe i fachowe obsługiwanie wytwornicy odpowiedzialny jest przedsiębiorca, który powinien dbać o to, ażeby personel, któremu powierzono obsługę urządzeń acetylenowych, był dostatecznie wyszkolony i obeznany z przepisami niniejszemi.

2. Nadzór nad urządzeniami acetylenowemi mogą wykonywać jedynie osoby w wieku co najmniej 18 lat.

VII. Wydawanie pozwoleń na używanie wytwornic stałych.

§ 22. 1. Celem uzyskania pozwolenia na używanie wytwornicy stałej, należy wnieść podanie do władzy przemysłowej II instancji.

2. Do podania należy dołączyć:

a) poświadczenie ostemplowania wytwornicy;

b) dwa egzemplarze opisu wytwornicy, przepisów obsługi i rysunku wytwornicy w przekroju wraz z dodatkowemi urządzeniami (zbiornik gazu, bezpiecznik wodny i t. p.). Opis wytwornicy powinien umożliwić poznanie sposobu działania wytwornicy, okresu czasu odmulania (odniesionego do ciężaru odgazowanego karbidu), jak również sposobu oczyszczania gazu; w urządzeniach do celów technicznych, posiadających główne urządzenie zabezpieczające, należy podać również zasadnicze jego cechy. Na załącznikach tych należy podać treść tabliczki fabrycznej wytwornicy i urządzeń zabezpieczających;

c) dwa egzemplarze projektu (planu) budowlanego, zawierającego rzuty poziome i przekroje właściwych kondygnacyj, oraz rzut więźby dachowej w skali 1 : 100, planu sytuacyjnego w skali 1 : 500 oraz planu orjentacyjnego w skali 1 : 10000. Na planie sytuacyjnym powinny być uwidocznione ponadto wszystkie budynki wraz z ich drzwiami i oknami, znajdującemi się w promieniu co najmniej 10 m od urządzenia acetylenowego.

3. Władza przemysłowa po otrzymaniu podania powinna dokonać urzędowego odbioru całego urządzenia acetylenowego, który polega na stwierdzeniu prawdziwości danych, zawartych w załącznikach, oraz stwierdzeniu, czy pomieszczenie wytwornicy i całe urządzenie odpowiada przepisom obowiązującym. Jeżeli urządzenie odpowiada przepisom, władza przemysłowa wydaje składającemu podanie pozwolenie na używanie danego urządzenia acetylenowego (według wzoru załącznika), zwracając przytem poświadczenie ostemplowania oraz jeden poświadczony egzemplarz załączników.

4. Władza przemysłowa prowadzi rejestr wydanych pozwoleń, zawierający: liczbę porządkową, liczbę rejestru akt, datę wydania pozwolenia, imię i nazwisko lub firmę przedsiębiorstwa i jego adres, rodzaj przedsiębiorstwa oraz treść tabliczki fabrycznej wytwornicy i uwagi.

5. W razie stwierdzenia podczas odbioru braków władza przemysłowa może wydać pozwolenie warunkowe oraz wyznaczyć termin do usunięcia tych braków. Jeżeli braki nie zostaną w określonym terminie usunięte, urządzenie powinno być unieruchomione.

6. W razie dokonania zmian w urządzeniu acetylenowem lub pomieszczeniu wytwornicy należy uzyskać ponowne zezwolenie władzy przemysłowej na używanie wytwornicy. W załącznikach do takiego podania wystarczy uwidocznić przeprowadzone zmiany.

7. Pozwolenie wraz z załącznikami i poświadczeniem ostemplowania powinien posiadacz urządzenia acetylenowego przechowywać i okazywać na żądanie władz.

8. Koszty odbioru ponosi posiadacz urządzenia, który ponadto obowiązany jest dać do dyspozycji potrzebne do odbioru siły robocze i przyrządy.

VIII. Wybuch acetylenu.

§ 23. 1. O każdym wypadku wybuchu acetylenu powinien posiadacz urządzenia acetylenowego natychmiast zawiadomić władzę przemysłową II instancji, która bezzwłocznie poleci rzeczoznawcy (§ 15 p. 3 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 sierpnia 1934 r. o budowie i stanie technicznym wytwornic acetylenowych, Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 741) zbadanie przyczyn wybuchu.

2. Protokół, sporządzony przez rzeczo-

znawcę, powinien zawierać szczegółowy opis całego urządzenia, domniemane przyczyny wybuchu i skutki wybuchu. Jednocześnie rzeczoznawca powinien w protokóle wskazać, czy urządzenie może być ponownie uruchomione, ewentualnie pod jakiemi warunkami.

3. Jeden egzemplarz protokółu przesyła rzeczoznawca Ministerstwu Przemysłu i Handlu, drugi — władzy przemysłowej.

4. Władza przemysłowa, na podstawie protokółu rzeczoznawcy i po przeprowadzeniu urzędowego odbioru, jeżeli uzna odbiór ten za konieczny, wydaje pozwolenie na używanie urządzenia acetylenowego, które upoważnia do uruchomienia wytwornicy.

IX. Przepisy przejściowe.

§ 24. 1. Wytwornice acetylenowe stałe, które nie otrzymały pozwolenia na używanie przed wejściem w życie przepisów niniejszych, należy zgłosić władzy przemysłowej II instancji, w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

2. Władza przemysłowa po otrzymaniu zgłoszenia przeprowadza urzędowy odbiór i wydaje pozwolenie na używanie wytwornicy.

3. Ze względu na bezpieczeństwo obsługi lub otoczenia władzą przemysłowa może żądać dostosowania do wymagań rozporządzenia niniejszego urządzeń acetylenowych, posiadających pozwolenie, wydane przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego.

X. Odchylenia od zastosowania przepisów niniejszych.

§ 25. Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej może w przypadkach wyjątkowych zezwolić na odchylenia od wymagań i warunków technicznych, zawartych w rozporządzeniu niniejszem.

XI. Przepisy szczególne dla górnictwa.

§ 26. Co do zakładów, podlegających władzom górniczym, stosuje się postanowienia art. 149 prawa górniczego, ogłoszonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654).

XII. Przepisy końcowe.

§ 27. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w sześć miesięcy po dniu ogłoszenia.

2. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy, wydane w przedmiotach, unormowanych rozporządzeniem niniejszem. W szczególności tracą moc obowiązującą:

a) w województwach zachodnich — rozporządzenia policyjne w sprawie wytwarzania, przechowywania i używania acetylenu oraz w sprawie magazynowania karbidu (wydane na podstawie § 137 ustawy z dnia 30 lipca 1883 r. o ogólnym zarządzie kraju , §§ 6, 12 i 15 ustawy z dnia 11 marca 1850 r. o zarządzie policyjnym, ustawy z dnia 8 lipca 1905 r., dotyczącej kosztów badania urządzeń wymagających dozoru, oraz § 120 a i 120 e ustawy przemysłowej Rzeszy);

b) w województwach południowych i cieszyńskiej części województwa śląskiego — rozporządzenie Ministerstw handlu, spraw wewnętrznych, robót publicznych i kolei żelaznych z dnia 10 września 1912, tyczące się wyrobu i używania acetylenu, tudzież obrotu karbidem (Dz. u. p. Nr. 185);

c) w województwach centralnych i wschodnich — przepisy o używaniu acetylenu, a także o przechowywaniu i sprzedaży karbidu, zatwierdzone przez Ministra Finansów 30 kwietnia 1904 r., ogłoszone w zbiorze ustaw i rozporządzeń rządowych 1904 r. Nr. 79, str. 832.

Załącznik do rozp. Min. Przem. i Handlu z dnia 20 września 1934 r. (poz. 903)

Wzór do § 22.

Urząd . . . .
Nr. dz. . . . .

. . . . . . dn. . . . . . 19 . . r.

Pozwolenie na używanie wytwornicy acetylenowej.

Nr. rejestru . . . .

Na podstawie § 22 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 września 1934 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Opieki Społecznej i Spraw Wewnętrznych o ustawianiu, używaniu i obsłudze wytwornic acetylenowych (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 903) pozwala się na używanie wytwornicy acetylenowej stałej, ustawionej w przedsiębiorstwie . . . . .
(imię i nazwisko lub firma oraz rodzaj przedsiębiorstwa)

w . . . .
(miejscowość, ulica, Nr. domu)

Wytwornica, na której używanie wydaje się pozwolenie niniejsze, zaopatrzona jest w tabliczkę fabryczną, zawierającą następujące dane:

nazwa albo firma oraz siedziba wytwórcy . . . .;
rok budowy . . . . . .; bieżący Nr. fabryczny . . . . .;
nazwa i wielkość wytwornicy . . . .;
ładunek karbidu . . . . . kg; ziarnistość karbidu . . . . . mm;
najwyższe dopuszczalne ciśnienie robocze acetylenu w mm słupa wody . . . .;
najwyższa stała wydajność acetylenu w 1 na godz. . . . .;
Nr. dopuszczenia wraz z literą rozpoznawczą . . . .

Uwagi: . . . .
. . . .
. . . .
. . . .

(podpis)

(m. p.)

Poz. 904. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Opieki Społecznej w sprawie przebywania wojennych okrętów państw obcych na obszarze wód Państwa Polskiego.

Poz. 905. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 15 października 1934 r. w sprawie obowiązkowego zgłaszania zachorowań na ostre zapalenie przednich rogów rdzenia (Polyomyelitis acuta anterior — choroba Heine Medina).

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 402), art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493) i art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej" i „Ministerstwo Opieki Społecznej" (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 597) zarządzam co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia z dnia 26 września 1932 r. w sprawie obowiązkowego zgłaszania zachorowań na ostre zapalenie przednich rogów rdzenia (Polyomyelitis acuta anterior — choroba Heine Medina) (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 744), przedłużoną rozporządzeniem z dnia 29 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 282) do dnia 20 października 1934 r., przedłuża się na dalsze 6 miesięcy, poczynając od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 906. Oświadczenie Rządowe z dnia 5 października 1934 r. w sprawie przystąpienia Francji za Algerję, za niektóre kolonje francuskie oraz za Kamerun, do porozumienia w sprawie ułatwień marynarzom handlowym leczenia chorób wenerycznych.

z 12 listopada Nr. 100 Rok 1934

Poz. 907. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31 października 1934 r. wydane co do § 11 w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach za czynności urzędowe, dokonywane na podstawie ustawy elektrycznej.

Poz. 908. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 2 listopada 1934 r. w sprawie kontroli cen węgla.

Poz. 909. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 listopada 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżce celnej na śledzie.

Poz. 910. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 listopada 1934 r. w sprawie odbywania w Sanoku roków sądu przysięgłych.

Na podstawie art. 26 § 2 lit. b) i art. 226 § 2 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863) zarządzam co następuje:

§ 1. Roki sądu przysięgłych dla okręgów sądów grodzkich w Baligrodzie, Bukowsku, Lesku, Lutowiskach, Rymanowie, Sanoku i Ustrzykach Dolnych, położonych na obszarze Sądu Okręgowego w Jaśle, będą się odbywały w mieście Sanoku. Dla okręgów tych sądów będzie układana odrębna lista roczna przysięgłych.

§ 2. Czynności Sądu Okręgowego w Jaśle, związane z rokami sądu przysięgłych w Sanoku, spełniać będzie Wydział Zamiejscowy Sądu Okręgowego w Jaśle w Sanoku.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 911. Oświadczenie Rządowe z dnia 5 października 1934 r. w sprawie przystąpienia Wolnego Państwa Irlandji do konwencji międzynarodowej o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi.

Poz. 912. Oświadczenie Rządowe z dnia 6 października 1934 r. w sprawie złożenia przez Polskę za W. M. Gdańsk dokumentu ratyfikacyjnego oraz przystąpienia Szwecji do międzynarodowej konwencji sanitarnej z dnia 21 czerwca 1926 r.

Poz. 913. Oświadczenie Rządowe z dnia 8 października 1934 r. w sprawie złożenia przez Francję za Tunis dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji radjotelegraficznej.

Poz. 914. Oświadczenie Rządowe z dnia 13 października 1934 r. w sprawie złożenia przez Rumunję i Turcję dokumentów ratyfikacyjnych aktu dodatkowego do konwencji międzynarodowej z 23 października 1924 r., dotyczącej przewozu towarów kolejami żelaznemi.

Poz. 915. Oświadczenie Rządowe z dnia 13 października 1934 r. w sprawie złożenia przez Stany Zjednoczone Meksyku dokumentu ratyfikacyjnego konwencji międzynarodowej o linjach ładunkowych z dnia 5 lipca 1930 r.

---

z 14 listopada Nr. 101 Rok 1934

Poz. 916. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 listopada 1934 r. w sprawie regulaminu wyborów sołtysa i podsołtysa na obszarze województw: krakowskiego, lwowskie-

go, pomorskiego, poznańskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

Na podstawie art. 20 ust. (4) i art. 129 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) zarządzam co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. (1) Przez artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, należy rozumieć artykuły ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294). Przez paragrafy, powołane bez bliższego określenia, należy rozumieć paragrafy rozporządzenia niniejszego.

(2) Przy określaniu terminów wyborczych należy wliczać do okresu zarówno dzień zarządzenia wyborów, jak i zależny od niego ostatni dzień danej czynności wyborczej, podany w rozporządzeniu niniejszem.

(3) Przez określenie „gmina", użyte w rozporządzeniu niniejszem, należy rozumieć gminę, powstałą na podstawie art. 103 ustawy; przez określenie „wójt" rozumieć należy dotychczasowego wójta w województwach: krakowskiem, lwowskiem, stanisławowskiem i tarnopolskiem — w województwie zaś pomorskiem — dotychczasowego sołtysa, a w tych gromadach, które powstały jedynie z obszaru dworskiego, w zakresie czynności, przewidzianych w §§ 16 ust. (2) i (3) oraz 27 ust. (3), — dotychczasowego przełożonego tego obszaru. W województwie poznańskiem przez określenie „wójt" rozumieć należy dotychczasowego wójta w zakresie czynności, przewidzianych w § 16 ust. (1), w zakresie zaś czynności, przewidzianych w §§ 11 ust. (2), 16 ust. (2) i (3) oraz 27 ust. (3), — dotychczasowego sołtysa, a w tych gromadach, które powstały jedynie z obszaru dworskiego, — dotychczasowego przełożonego tego obszaru. W braku tych organów czynności te wykonywają organa tymczasowe, powołane w myśl przepisów art. 20 ust. (5), art. 50, art. 55 ust. (2), art. 72 i art. 73 ustawy lub przepisów dotychczasowych. Każdy z wymienionych dotychczasowych organów (wójt, sołtys, przełożony obszaru dworskiego, bądź organ tymczasowy) spełnia poruczone mu czynności wyborcze na dotychczasowym obszarze urzędowania, wchodzącym w skład obszaru danej gromady.

§ 2. (1) Wybrany na sołtysa i podsołtysa może być każdy obywatel polski bez różnicy płci, który ukończył do dnia zarządzenia wyborów 30 lat, posiada w myśl art. 3 ustawy prawo bezpośredniego wybierania na terenie danej gromady oraz włada językiem polskim w słowie i piśmie.

(2) Warunek władania językiem polskim obowiązuje o tyle, o ile nie został zawieszony w drodze rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Sołtysa i podsołtysa wybierają na lat 3 radni gromadzcy, w gromadach zaś, nie posiadających rad gromadzkich, — zebranie gromadzkie. Prawo uczestnictwa w zebraniu gromadzkiem określa art. 19 ust. (1) ustawy.

§ 4. (1) Wybory sołtysa i podsołtysa zarządza starosta powiatowy, któremu przysługuje ogólny nadzór nad przeprowadzeniem wyborów. Z tego tytułu starosta powiatowy korzysta analogicznie z uprawnień, określonych w art. 67 ustawy. Starosta powiatowy może poruczać wykonywanie nadzoru nad przeprowadzeniem wyborów na terenie gminy przewodniczącemu (zastępcy) oraz członkom (zastępcom) gminnej komisji wyborczej.

(2) W zarządzeniu wyborów starosta powiatowy podaje:

a) przy wyborze sołtysa i podsołtysa przez radnych gromadzkich — dzień zarządzenia wyborów, nazwiska przewodniczącego gminnej komisji wyborczej oraz przewodniczącego zebrania wyborczego, miejsce, lokal, dzień i godzinę zebrania wyborczego;

b) przy wyborze sołtysa i podsołtysa przez zebranie gromadzkie — dzień zarządzenia wyborów, nazwisko przewodniczącego gminnej komisji wyborczej oraz lokal tejże komisji wyborczej (wzór Nr. 1).

(3) Wybory sołtysa i podsołtysa w gromadach, nie posiadających rad gromadzkich, nie mogą się odbywać w okresie pilnych robót polnych oraz w dniach uroczystych świąt.

§ 5. (1) Wybór sołtysa i podsołtysa przeprowadza się w jednem głosowaniu.

(2) Głosowanie odbywa się na zgłoszonych kandydatów. Zgłoszeni kandydaci są jednocześnie kandydatami na sołtysa i na podsołtysa.

(3) Zgłoszenie uskutecznia się na piśmie lub ustnie do protokółu i może zawierać nazwiska najwyżej dwóch kandydatów. W razie umieszczenia na zgłoszeniu trzech lub więcej kandydatur, kandydatury nadliczbowe, licząc w kolejności ich umieszczenia, skreśla się.

(4) Zgłoszenie powinno być podpisane własnoręcznie lub zgłoszone osobiście przez co najmniej:

a) przy wyborze sołtysa i podsołtysa przez radnych gromadzkich — 3 radnych,

b) przy wyborze sołtysa i podsołtysa przez zebranie gromadzkie — 10 wyborców.

(5) Każdy wyborca może podpisać lub zgłosić tylko jedno zgłoszenie. Zgłoszenie może podpisać lub zgłosić również i kandydat. W razie podpisania dwu lub więcej zgłoszeń przez jednego wyborcę, podpisy jego, umieszczone na wszystkich zgłoszeniach, są nieważne.

(6) Zgłoszenie powinno zawierać: imię, nazwisko, imiona rodziców, wiek i miejsce zamieszkania każdego kandydata.

(7) Każdy kandydat powinien oświadczyć, iż zgadza się na wystawienie jego kandydatury oraz że posiada prawo wybieralności. Uczynić to może bądź przez podpisanie deklaracji na piśmie, którą dołącza się do zgłoszenia, bądź przez oświadczenie ustne do protokółu.

§ 6. (1) Głosowanie jest jawne, na żądanie zaś $1/4$ obecnych wyborców — tajne.

(2) Żądanie przeprowadzenia tajnego głosowania powinno być złożone na piśmie lub ustnie do protokółu i podpisane lub zgłoszone przez co najmniej $1/4$ liczby obecnych na zebraniu wyborców. W przypadku zgłoszenia takiego żądania przewodniczący ogłasza zebranym, że głosowanie odbędzie się tajnie, t. j. zapomocą kart do głosowania i kopert.

§ 7. (1) Karta do głosowania nie może być koloru oczywiście innego niż biały.

(2) Wyborca na karcie do głosowania wpisuje imię, nazwisko, ewentualnie imiona rodziców kandydata.

(3) Karta do głosowania powinna zawierać nazwisko tylko jednego kandydata. Jeżeli karta zawiera nazwiska dwóch lub więcej kandydatów uwzględnia się jedynie jedno nazwisko, umieszczone na pierwszem miejscu karty do głosowania.

(4) Karta może być pisana lub odbita mechanicznie.

(5) Koperty do głosowania powinny być ostemplowane pieczęcią gminy, w braku zaś takiej pieczęci — pieczęcią starosty powiatowego i posiadać w danej gromadzie jeden kształt, kolor i gatunek papieru. Kopert dostarcza starosta powiatowy.

§ 8. (1) Nieważne są:

a) karty koloru oczywiście innego niż biały,

b) karty niewypełnione,

c) karty wyraźnie nieczytelne lub nie wskazujące niewątpliwie na jednego z ważnie zgłoszonych kandydatów; wymienienie imienia kandydata jest niezbędne tylko wówczas, gdy zgłoszono więcej kandydatów tego samego nazwiska; w razie zgłoszenia dwóch lub więcej kandydatów tego samego nazwiska i imienia należy wymienić imiona rodziców; błędy i niedokładności pisowni nie powodują nieważności karty do głosowania, jeżeli tylko nie zachodzi wątpliwość co do tożsamości kandydata;

d) karty, włożone do kopert urzędownie nieostemplowanych. Z kilku znalezionych w kopercie prawidłowo wypełnionych i o jednakowej treści kart do głosowania należy uznać za ważną tylko jedną kartę. Jeżeli zaś w kopercie znaleziono dwie lub więcej kart do głosowania o różnej treści, należy wszystkie, znajdujące się w kopercie karty uznać za nieważne.

(2) Skreślenie nazwiska i dopisanie innego nie powoduje nieważności karty do głosowania.

§ 9. (1) Za wybranego na sołtysa uznaje się tego kandydata, który uzyskał największą liczbę ważnych głosów. Kandydata, który uzyskał zkolei największą liczbę ważnych głosów, uznaje się za wybranego na podsołtysa. W razie równości głosów rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego zebrania wyborczego (§ 11) lub komisji wyborczej (§ 15).

(2) W razie zgłoszenia ważnie jednego tylko kandydata, uznaje się go za wybranego na sołtysa. Wybór zaś podsołtysa przeprowadza się natychmiast w odrębnem głosowaniu.

(3) Gdyby wszystkie ważne głosy padły na jednego tylko kandydata, uznaje się go za wybranego na sołtysa. Wybór zaś podsołtysa przeprowadza się natychmiast w powtórnem głosowaniu na pozostałych ważnie zgłoszonych kandydatów. Głosowanie powtórne odbywa się na tych samych zasadach, jak i pierwsze. Za wybranego na podsołtysa uznaje się tego kandydata, który w powtórnem głosowaniu uzyskał największą liczbę głosów. W razie równości głosów rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego zebrania wyborczego (§ 11) lub komisji wyborczej (§ 15).

(4) W razie, gdy wpłynęło tylko jedno ważne zgłoszenie, zawierające nazwiska dwóch kandydatów — głosowanie nie odbywa się, a za wybranych uznaje się zgłoszonych kandydatów, przyczem za wybranego na sołtysa uznaje się kandydata, umieszczonego na pierwszem miejscu zgłoszenia, kandydata zaś, umieszczonego na drugiem miejscu, uznaje się za wybranego na podsołtysa.

§ 10. (1) Przewodniczący zebrania wyborczego (§ 11) lub gromadzkiej komisji wyborczej (§ 15) czuwa nad zapewnieniem porządku w czasie wyborów zarówno w lokalu wyborczym, jak i przed tym lokalem. Przewodniczący może zarządzić usunięcie z lokalu wyborczego osób, które zakłócają spokój lub naruszają przepisy, zawarte w ust. (2), oraz może wydawać zarządzenia, zdążające do zapewnienia wyborcom dostępu do lokalu wyborczego i do urny wyborczej.

(2) W dniu głosowania nie wolno w lokalu wyborczym, w budynku, w którym się ten lokal znajduje, na ulicy i na placu przed wejściem do budynku w promieniu stu metrów wygłaszać przemówień do wyborców i w jakikolwiek inny sposób agitować.

(3) Starosta powiatowy, celem zapewnienia bezpieczeństwa i porządku w czasie wyborów, może zarządzić wyznaczenie przy lokalu wyborczym posterunku policyjnego.

Wybór sołtysa i podsołtysa przez radnych gromadzkich.

§ 11. (1) Wybory sołtysa i podsołtysa przeprowadza przewodniczący zebrania wyborczego, wyznaczony przez starostę powiatowego.

(2) Na polecenie starosty powiatowego w terminie przez niego wyznaczonym, nie później jednak aniżeli szóstego dnia od dnia zarządzenia wyborów, wójt doręcza przewodniczącemu zebrania wyborczego wykaz radnych gromadzkich w układzie abecadłowym. Wykaz radnych sporządza i podpisuje wójt (wzór Nr. 2).

(3) Następnego dnia po otrzymaniu wykazu radnych przewodniczący zebrania wyborczego zwołuje zebranie wyborcze radnych gromadzkich w terminie oznaczonym w zarządzeniu wyborczem, podając cel, miejsce, lokal, dzień i go-

dzinę zebrania. Zawiadomienie powinno być doręczone radnemu co najmniej na 5 dni przed terminem zebrania wyborczego (wzór Nr. 3).

(4) Do ważności wyborów sołtysa i podsołtysa konieczna jest obecność co najmniej połowy więcej jeden ustawowej liczby radnych gromadzkich. W braku wymaganej liczby radnych przewodniczący zebrania wyborczego zawiadamia starostę powiatowego o niedojściu do skutku wyborów, starosta zaś powiatowy wyznacza ponowny, co najmniej 7-dniowy termin zebrania wyborczego. Przy następnem zebraniu wyborczem konieczna jest obecność takiej samej liczby radnych, jaka obowiązywała przy pierwszem zebraniu. W razie niedojścia do skutku wyboru na powtórnem zebraniu wyborczem starosta powiatowy mianuje sołtysa po wysłuchaniu opinji wydziału powiatowego, przyczem stosuje się postanowienia ust. (5) art. 20 ustawy.

(5) Po stwierdzeniu obecności potrzebnej do wyborów liczby radnych i odczytaniu §§ 1 — 13, 24 ust. (5), 25—29 rozporządzenia niniejszego, przewodniczący zebrania wyborczego wzywa zebranych radnych do zgłoszenia kandydatów na sołtysa i podsołtysa, wyznaczając na ten cel co najmniej 15-minutowy okres czasu. Zgłoszenie powinno być uskutecznione w oznaczonym okresie czasu.

§ 12. (1) Po zgłoszeniu kandydatów przewodniczący bada, czy zgłoszenia były prawidłowe. Przewodniczący ma prawo wezwać wyborcę do potwierdzenia własnoręczności podpisu na zgłoszeniu oraz uznać za nieważne podpisy tych wyborców, którzy nie potwierdzą własnoręczności podpisu. W razie zauważenia istotnych braków lub wad, mogących spowodować unieważnienie zgłoszenia w całości lub unieważnienie poszczególnych kandydatur, przewodniczący wzywa zgłaszających wyborców do ich usunięcia, wymieniając wszystkie braki i wady i wyznaczając co najmniej 10-minutowy okres czasu na ich usunięcie. W przypadku nieusunięcia braków i wad w wyznaczonym okresie czasu przewodniczący stwierdza nieważność całego zgłoszenia lub nieważność poszczególnych kandydatur. Od tych decyzyj niema odwołania. Ustalony wykaz ważnie zgłoszonych kandydatów przewodniczący ogłasza zebranym wyborcom.

(2) Do czasu ogłoszenia wyborcom ważnie zgłoszonych kandydatów, wyborca może wycofać swój udział w zgłoszeniu, zarówno na piśmie, jak i ustnie do protokółu przewodniczącego zebrania wyborczego.

§ 13. (1) Głosowanie odbywa się w sposób następujący: przewodniczący zebrania wyborczego odczytuje nazwiska radnych w porządku abecadłowym, radni w miarę wywołania nazwisk, podchodzą do stołu i:

a) w głosowaniu jawnem — wymieniają imię i nazwisko, ewentualnie imiona rodziców, kandydata, na którego oddają głos, przewodniczący zaś wpisuje w wykazie przy nazwisku głosującego radnego nazwisko wymienionego przez niego kandydata;

b) w głosowaniu tajnem — otrzymują od przewodniczącego kopertę, wkładają do niej kartę do głosowania i oddają przewodniczącemu, który wrzuca kopertę do urny wyborczej w obecności głosującego, poczem odnotowuje w wykazie radnych oddanie głosu.

(2) Głosowanie uznaje się za zakończone po oddaniu głosów przez wszystkich obecnych radnych, biorących udział w głosowaniu.

§ 14. (1) Po zamknięciu głosowania przewodniczący zebrania wyborczego ustala liczbę oddanych głosów. W tym celu:

a) w przypadku głosowania jawnego przewodniczący ustala na podstawie notatek w wykazie radnych, ile każdy z kandydatów uzyskał ważnych głosów;

b) w przypadku głosowania tajnego przewodniczący na podstawie notatek w wykazie radnych ustala liczbę głosujących radnych, następnie wyjmuje z urny wyborczej koperty, liczy je i porównywa liczbę ich z liczbą wyborców, którzy oddali głos według wykazu radnych. Jeżeli powyższe liczby nie są jednakowe, należy to zaznaczyć w protokóle wyborczym, podając przyczyny, mogące ewentualnie wyjaśnić powyższą niezgodność. Następnie przewodniczący wyjmuje z kopert karty do głosowania, bada ich ważność i ustala, ile każdy z kandydatów uzyskał ważnych głosów.

(2) Po ustaleniu, ile każdy z kandydatów uzyskał ważnych głosów, przewodniczący ustala, który z kandydatów został wybrany na sołtysa, a który na podsołtysa. Kogo należy uznać za wybranego — określa § 9 rozporządzenia niniejszego.

Wybór sołtysa i podsołtysa przez zebranie gromadzkie.

§ 15. (1) Dla każdej gminy i gromady tworzy się oddzielną komisję wyborczą.

(2) Komisję wyborczą tworzą: przewodniczący i dwóch członków.

(3) Przewodniczącego gminnej i gromadzkiej komisyj wyborczych mianuje starosta powiatowy, przyczem mianowanie przewodniczącego gromadzkiej komisji wyborczej następuje na wniosek gminnej komisji wyborczej, członków zaś powołuje przewodniczący. Członkami komisyj wyborczych mogą być jedynie osoby, posiadające prawo wybierania na obszarze danej gminy. Warunek ten nie dotyczy przewodniczącego. Przewodniczący każdej komisji wyznacza jednego z członków komisji jako swego zastępcę. W braku któregokolwiek z członków komisji przewodniczący (zastępca) może powołać na jego miejsce zastępcę z pośród osób, posiadających prawo wybierania na obszarze danej gminy. Od przyjęcia mandatu członka komisji nikt nie może się uchylić bez usprawiedliwionych przyczyn. Godność przewodniczącego (zastępcy) i członków (zastępców) komisyj wyborczych jest honorowa. Mogą oni jedynie otrzymać zwrot kosztów przejazdu, o ile nie posiadają własnych środków lokomocji, przyczem wyso-

kość kosztów przejazdu nie może przekraczać norm, ustalonych w danej miejscowości dla podwód. Łączenie kandydatury na sołtysa i podsołtysa z godnością przewodniczącego lub członka komisji wyborczej oraz ich zastępców jest niedopuszczalne w tej samej gromadzie.

(4) Do powzięcia uchwał komisji wyborczej potrzebna jest obecność przewodniczącego (zastępcy) i dwóch członków (zastępców). Uchwały zapadają zwykłą większością głosów.

§ 16. (1) Na polecenie starosty powiatowego w terminie przez niego wyznaczonym, nie później jednak aniżeli 15-go dnia od dnia zarządzenia wyborów, wójt doręcza sporządzone i podpisane przez siebie spisy wyborców gromady przewodniczącemu gromadzkiej komisji wyborczej. Spisy wyborców sporządzane są w jednym egzemplarzu dla każdej gromady oddzielnie na podstawie rejestru mieszkańców oraz danych i materjałów, posiadanych w związku z prowadzeniem rejestru mieszkańców. Spisy wyborców powinny zawierać wszystkich posiadających prawo wybierania (§ 3). Spisy sporządzane są w układzie według miejscowości (osiedli) i numerów domów (wzór Nr. 4).

(2) W terminie, określonym w ust. (1), przewodniczący każdej komisji wyborczej powołuje członków komisyj wyborczych, wójt zaś wyznacza dla gromadzkiej komisji lokal wyborczy.

(3) Wójt w ciągu następnych 3-ch dni, licząc od terminu, określonego w ust. (1), ogłasza na terenie gromady w sposób na miejscu praktykowany oraz przez wywieszenie obwieszczenia na przeciąg 3 dni przed lokalem urzędowym dotychczasowej gminy lub obszaru dworskiego, a w braku takiego lokalu przed mieszkaniem wójta lub przełożonego obszaru dworskiego — o zarządzeniu wyborów, podając wyznaczony lokal wyborczy, pełny skład gminnej komisji wyborczej, miejsce, dnie i godziny wyłożenia spisów wyborców i termin składania reklamacyj, treść § 17 ust. (2) i (3) rozporządzenia niniejszego, nazwisko przewodniczącego gromadzkiej komisji wyborczej i lokal tej komisji oraz miejsce, dzień i godzinę zebrania wyborczego (wzór Nr. 5).

(4) Okres czasu pomiędzy pierwszym dniem ogłoszenia (ust. 3), a dniem zebrania wyborczego nie może być krótszy aniżeli 7 dni. Dzień pierwszego ogłoszenia i dzień zebrania wyborczego nie wlicza się do powyższego okresu czasu.

§ 17. (1) Spisy wyborców powinny być wyłożone w lokalu gromadzkiej komisji wyborczej nazajutrz po pierwszym dniu ogłoszenia przez wójta o wyborach (§ 16 ust. (3)) na przeciąg 3 dni, najmniej przez 5 godzin dziennie. Trzydniowy okres czasu wyłożenia spisów nie może mieć przerw.

(2) W czasie wyłożenia spisów, każdy mieszkaniec gromady ma prawo przeglądać spisy wyborców i wnosić do gromadzkiej komisji wyborczej uzasadnione reklamacje z żądaniem dodatkowego wpisania lub skreślenia ze spisów. Reklamacje z powodu pominięcia gromadzka komisja wyborcza załatwia możliwie bezzwłocznie, najpóźniej jednak w ciągu 2-ch dni po dniu wniesienia reklamacji i o decyzji zawiadamia reklamującego. W razie wniesienia reklamacji o skreślenie komisja wyborcza napóźniej następnego dnia po wniesieniu reklamacji powinna zawiadomić o tem osobę, której umieszczenie w spisie wyborców zakwestjonowano, z pouczeniem, iż przysługuje jej prawo wniesienia swej obrony do komisji wyborczej na piśmie lub ustnie w ciągu następnego dnia po dniu ustnego lub pisemnego zawiadomienia.

(3) Reklamacje rozstrzyga dla całej gromady gromadzka komisja wyborcza i ustala ostatecznie spisy wyborców. Od tych decyzyj niema odwołania.

§ 18. (1) W ciągu następnego dnia po drugim dniu ogłoszenia przez wójta o wyborach (§ 16 ust. (3)) wyborcy gromady mają prawo zgłaszania do przewodniczącego gromadzkiej komisji wyborczej kandydatów na sołtysa i podsołtysa, którzy przyjmują te zgłoszenia przez 6 godzin, a to od godziny 15-ej do 21-ej.

(2) Przewodniczący gromadzkiej komisji wyborczej ma prawo wzywać wyborców, którzy podpisali zgłoszenie, i badać własnoręcznośc ich podpisów oraz uznać za nieważne podpisy tych, którzy nie stawili się na wezwanie w odpowiednio wyznaczonym terminie.

(3) Wyborca ma prawo cofnąć swój udział w zgłoszeniu, złożonem zarówno na piśmie, jak i ustnie do protokółu najpóźniej tego dnia, w którym mogą być zgłaszane kandydatury (ust. (1)).

(4) Za pełnomocnika grupy wyborców, upoważnionego do porozumiewania się z komisją wyborczą w sprawie zgłoszenia kandydatur, uważa się osobę, podpisaną na pierwszem miejscu zgłoszenia lub wymienioną na pierwszem miejscu w protokóle zgłoszenia, o ile przy zgłoszeniu nie wskazano wyraźnie innej osoby.

§ 19. (1) Przewodniczący gromadzkiej komisji wyborczej bada, czy zgłoszenia odpowiadają przepisom obowiązującym. W tym celu może zwracać się o pomoc do organów gminnych lub policji. W przypadku stwierdzenia braków lub wad, mogących spowodować unieważnienie całego zgłoszenia lub unieważnienie poszczególnych kandydatur, przewodniczący wzywa pełnomocnika najpóźniej drugiego dnia po dniu, przeznaczonym do zgłoszenia kandydatur, do usunięcia tych braków lub wad, wymieniając, jakie braki lub wady zawiera zgłoszenie. W przypadku nieusunięcia przez pełnomocnika braków lub wad najpóźniej następnego dnia po dniu wezwania komisja wyborcza stwierdza nieważność zgłoszenia w całości, albo nieważność kandydatur, co do których przewodniczący stwierdził braki lub wady. Powyższe decyzje komisji wyborczej powinny być ujęte w formie protokółu. Od tych decyzyj niema odwołania.

(2) Zmiana kandydatury lub dopisanie nowej już po podpisaniu zgłoszenia są niedopusz-

czalne i powodują nieważność zmienionej lub dopisanej kandydatury. O nieważności decyduje komisja wyborcza. Od tej decyzji niema odwołania.

(3) Po zbadaniu zgłoszeń gromadzka komisja wyborcza ustala wykaz ważnie zgłoszonych kandydatów na sołtysa i podsołtysa i podaje do powszechnej wiadomości przez wywieszenie wykazu w lokalu gromadzkiej komisji wyborczej najpóźniej na trzy dni przed dniem zebrania wyborczego.

§ 20. (1) Głosowanie odbywa się na zebraniu wyborczem. Przed przystąpieniem do głosowania przewodniczący gromadzkiej komisji wyborczej, po odczytaniu wyborcom §§ 1 — 10, 15 — 21, 24 ust. (5), 25 — 29, ogłasza zebranym ważnie zgłoszone kandydatury na sołtysa i podsołtysa.

(2) Przed przystąpieniem do głosowania tajnego gromadzka komisja wyborcza sprawdza, czy urna wyborcza jest próżna, poczem urnę zamyka. Od tej chwili aż do ukończenia głosowania urny otwierać nie wolno.

(3) Głosowanie odbywa się w sposób następujący: wyborcy podchodzą kolejno do stołu, przy którym urzęduje komisja wyborcza i wymieniają swoje miejsce zamieszkania, numer domu, imię i nazwisko, przewodniczący zaś komisji sprawdza, czy w spisie wyborców figuruje dany wyborca. Wyborca, nie umieszczony w spisie wyborców, nie ma prawa głosu.

(4) Przewodniczący (zastępca) oraz każdy członek komisji wyborczej (zastępca) ma prawo zakwestjonować tożsamość osoby wyborcy. Uczynić to jednak mogą, dopóki wyborca nie oddał głosu. Wyborca, nie posiadający dokumentów, uznanych przez komisję za wystarczające, może powołać się na świadectwo 2 wiarogodnych świadków, znanych komisji. Decyzja w sprawie tożsamości osoby wyborcy należy do komisji wyborczej. Od tej decyzji niema odwołania.

(5) Po odszukaniu wyborcy w spisie wyborców przewodniczący lub wyznaczony przez niego członek komisji wyborczej odnotowuje w spisie oddanie głosu, a wyborca:

a) w przypadku głosowania jawnego — wymienia imię i nazwisko, ewentualnie imiona rodziców tego z pośród ważnie zgłoszonych kandydatów, na którego oddaje głos; w miarę oddawania głosów jeden z członków komisji wyborczej notuje na karcie obliczenia głosy, ważnie oddane na poszczególnych kandydatów;

b) w przypadku głosowania tajnego — otrzymawszy od przewodniczącego komisji wyborczej kopertę, wkłada do niej kartę do głosowania i oddaje ją przewodniczącemu, który wrzuca kopertę do urny wyborczej w obecności wyborcy.

§ 21. (1) Głosowania nie wolno zamykać przed upływem co najmniej 5-ciu godzin. Wcześniejsze zamknięcie głosowania jest dopuszczalne jedynie w przypadku, gdy wszyscy uprawnieni wyborcy oddali głos. Po upływie tego czasu, gdy już nikt z obecnych nie zgłasza się z oddaniem głosu, przewodniczący komisji wyborczej zapytuje zebranych, czy wszyscy już głosowali i uprzedza, iż głosowanie zostaje zamknięte, poczem w braku zgłaszających się zamyka głosowanie.

(2) Głosowania przerywać nie wolno. Jeżeli wskutek nieprzewidzianego wypadku czynności wyborcze były uniemożliwione, komisja wyborcza może odroczyć głosowanie do dnia następnego. Zarządzenie takie powinno być natychmiast ogłoszone publicznie w sposób, przyjęty w danej miejscowości.

(3) W razie przerwania głosowania komisja wyborcza opieczętuje akta i urnę wyborczą i odda je na przechowanie przewodniczącemu pod jego osobistą odpowiedzialnością. Po ponownem podjęciu głosowania należy protokólarnie stwierdzić, czy pieczęcie były nienaruszone.

§ 22. (1) Zaraz po zamknięciu głosowania komisja wyborcza ustala liczbę oddanych głosów. W tym celu:

a) w przypadku głosowania jawnego — przewodniczący komisji wyborczej na podstawie notatek w spisie wyborców ustala, ilu wyborców głosowało, jeden zaś z członków komisji wyborczej na podstawie prowadzonej przez siebie karty obliczenia ustala, ile głosów padło na poszczególnych kandydatów;

b) w przypadku głosowania tajnego — przewodniczący komisji wyborczej wyjmuje z urny wyborczej koperty, liczy je i porównywa liczbę ich z liczbą wyborców, którzy oddali głos według spisu wyborców. Jeżeli powyższe liczby nie są jednakowe, należy to zaznaczyć w protokóle wyborczym, podając przyczyny, mogące ewentualnie wyjaśnić powyższą niezgodność. Następnie przewodniczący wyjmuje z kopert karty do głosowania i odczytuje ich treść, dwaj zaś członkowie komisji wyborczej wpisują do dwóch kart obliczenia głosy, oddane ważnie na poszczególnych kandydatów. W trakcie odczytywania karty do głosowania przewodniczący bada jej ważność. O nieważności karty do głosowania decyduje komisja wyborcza. Od tych decyzyj niema odwołania.

(2) Po ustaleniu, ile każdy z kandydatów uzyskał ważnie oddanych głosów, komisja wyborcza stwierdza, który z kandydatów został wybrany na sołtysa, a który na podsołtysa. Kogo należy uznać za wybranego — określa § 9 rozporządzenia niniejszego.

Wybory uzupełniające.

§ 23. (1) Jeżeli w okresie kadencji mandat sołtysa lub podsołtysa z jakichkolwiek powodów zostanie opróżniony, starosta powiatowy zarządza wybory uzupełniające.

(2) Przy wyborach uzupełniających stosuje się analogiczne postanowienia rozporządzenia niniejszego, stosowane przy wyborach głównych z tem zastrzeżeniem, że wyborcy zgłaszają kandydatów tylko na sołtysa lub tylko na podsołtysa.

(3) Za wybranego uznaje się tego z ważnie zgłoszonych kandydatów, który uzyskał największą ilość ważnych głosów. W razie równości głosów rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego zebrania wyborczego (§ 11) lub komisji wyborczej (§ 15).

(4) W razie zgłoszenia ważnie jednego tylko kandydata głosowanie nie odbywa się, a za wybranego uznaje się zgłoszonego kandydata.

Protokół wyborczy i ogłoszenie wyniku wyborów.

§ 24. (1) Po ustaleniu wyniku wyborów przewodniczący zebrania wyborczego lub gromadzkiej komisji wyborczej sporządza protokół wyborczy w dwóch egzemplarzach, który powinien zawierać: datę, czas trwania (początek i koniec) oraz miejsce wyborów, nazwisko przewodniczącego zebrania wyborczego lub skład gromadzkiej komisji wyborczej, czy głosowanie było jawne, czy tajne, liczbę uprawnionych do głosowania, liczbę głosujących według wykazu wyborców, bądź według wyjętych z urny kopert z wyjaśnieniem ewentualnej niezgodności powyższych liczb, wykaz ważnie zgłoszonych kandydatów, wykaz kandydatur unieważnionych z podaniem powodów unieważnienia, liczby ważnie oddanych głosów na poszczególnych kandydatów, liczbę głosów unieważnionych z podaniem powodów unieważnienia, imię i nazwisko, wiek i miejsce zamieszkania wybranych na sołtysa i na podsołtysa (wzór Nr. 6).

(2) Protokół podpisuje przewodniczący zebrania wyborczego lub przewodniczący i obecni członkowie komisji wyborczej.

(3) Do protokółu dołącza się zgłoszenia kandydatów, wykaz wyborców, karty do głosowania (ważne i unieważnione) oraz karty obliczenia.

(4) Akta wyborcze wraz z dwoma egzemplarzami protokółu przewodniczący zebrania wyborczego lub przewodniczący gromadzkiej komisji wyborczej dostarcza bezzwłocznie po wyborach przewodniczącemu gminnej komisji wyborczej, który jeden egzemplarz protokółu wyborczego przesyła natychmiast staroście powiatowemu.

(5) Niezwłocznie po sporządzeniu protokółu przewodniczący zebrania wyborczego lub gromadzkiej komisji wyborczej ogłasza zebranym wynik wyborów w sposób na miejscu praktykowany.

Protesty wyborcze i unieważnienie wyborów.

§ 25. Wybory są nieważne:

a) jeżeli zostanie stwierdzone, że przy wyborach dopuszczono się przekupstw, fałszu lub jakiegokolwiek podstępu, a popełnione przestępstwa mogły wpłynąć na wynik wyborów;

b) jeżeli wybory przeprowadzone zostały niezgodnie z przepisami rozporządzenia niniejszego, a popełnione uchybienia mogły wpłynąć na wynik wyborów.

§ 26. (1) W ciągu 3 dni po dniu ogłoszenia wyniku wyborów w gromadach, posiadających rady gromadzkie — trzech radnych gromadzkich, w gromadach zaś, nie posiadających rad gromadzkich — dziesięciu wyborców ma prawo wnieść na piśmie uzasadniony protest przeciwko wyborom z żądaniem unieważnienia wyborów w całości, albo wyboru poszczególnych osób.

(2) Protesty wnosi się na ręce przewodniczącego gminnej komisji wyborczej, który w terminie 3 dniowym powinien je przesłać z wyjaśnieniami i aktami wyborczemi do starosty powiatowego.

(3) Decyzje, od których w myśl rozporządzenia niniejszego niema odwołania, mogą być zaskarżone jedynie łącznie z protestem wyborczym.

§ 27. (1) O nieważności wyborów w całości lub części, z urzędu lub na skutek protestu orzeka starosta powiatowy, stosując postanowienia, zawarte w art. 31 ustawy, na terenie zaś województw pomorskiego i poznańskiego — zawarte w art. 97 ustawy.

(2) W razie unieważnienia wyborów starosta powiatowy w ciągu 14 dni, licząc od dnia unieważnienia, zarządza nowe wybory całkowite bądź uzupełniające.

(3) W razie niewniesienia protestu przeciwko wyborom w przepisanym terminie gminna komisja wyborcza przekazuje wszystkie akta wyborcze wójtowi do przechowania w archiwum. Po uprawomocnieniu się aktu wyborczego władza mianująca przewodniczących komisyj wyborczych rozwiązuje je.

Postanowienia przejściowe.

§ 28. Przy pierwszych wyborach sołtysów i podsołtysów czynności gminnej komisji wyborczej spełnia ta gminna komisja wyborcza, która była powołana do wyborów radnych gromadzkich.

Postanowienia końcowe.

§ 29. (1) Koszty wyborów ponosi powiatowy związek samorządowy. Dotychczasowa gmina obowiązana jest dostarczyć komisjom wyborczym lokali wraz z potrzebnem urządzeniem.

(2) Komisje wyborcze mogą korzystać z pomocy funkcjonarjuszów dotychczasowej gminy przy wykonywaniu wszelkich czynności wyborczych.

(3) Podania i świadectwa w sprawach wyborczych są wolne od opłat stemplowych oraz opłat administracyjnych związków samorządowych.

(4) Za podstawę do sporządzenia spisów wyborców dla pierwszych wyborów służy ewidencja ludności, prowadzona przez dotychczasowe gminy, a na terenie województwa poznańskiego — przez dotychczasowych wójtów.

§ 30. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, pomorskiego, poznańskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

STAROSTA POWIATOWY
w ....

Nr.............. .

dnia 193 r.

Załączniki do rozp. Min. Spraw Wewn. z dn. 3 listopada 1934 r. (poz. 916).

Wzór Nr. 1
do § 4.

Do

Pana Wójta (Sołtysa)

w ....

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 listopada 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 916) zarządza się wybory sołtysa i podsołtysa w gromadzie w .... Dniem zarządzenia wyborów jest dzień .... 193..... r.

Przewodniczącym gminnej komisji wyborczej jest ....

Przewodniczącym zebrania wyborczego jest ....

Lokalem gminnej komisji wyborczej jest lokal

Zebranie wyborcze radnych gromadzkich odbędzie się w dniu

o godzinie .... w .

Starosta Powiatowy

Uwaga: przy wypełnianiu niepotrzebne skreślić.

Wzór Nr. 2
do § 11 ust. (2).

WYKAZ RADNYCH GROMADZKICH

w gromadzie w ......

L. p.	Nazwisko	Imię	Odnotowanie oddania głosu	Nazwisko kandydata, na którego oddał głos

.... dnia .... 193...... r. Wójt (Sołtys)

Przewodniczący Zebrania
Wyborczego w ....
dnia 193.... r.

Wzór Nr. 3
do § 11 ust. (3)

ZAWIADOMIENIE O WYBORACH.

Na podstawie § 11 ust. (3) rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 listopada 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 916), i zarządzenia Starosty Powiatowego w z dnia........ ....193......r. Nr. .... zawiadamiam, iż zebranie wyborcze radnych gromadzkich celem dokonania wyboru sołtysa i podsołtysa odbędzie się w. .... w lokalu.......... w dniu........ ....193.....r. o godzinie..........

Przewodniczący Zebrania Wyborczego

....

Powyższe przyjąłem do wiadomości:

Nazwisko i imię radnego	Data powiadomienia	Podpis

Wzór Nr. 4
do § 16 ust. (1)

SPIS WYBORCÓW

uprawnionych do głosowania przy wyborach sołtysa i podsołtysa w gromadzie ....

L. p.	Miejscowość (osiedle)	Nazwa ulicy Nr. domu	NAZWISKO	Imię	Data urodzenia (rok, miesiąc, dzień)	Od kiedy zamieszkuje w gromadzie	Stwierdzenie oddania głosu przy głosowaniu na			Uwagi oraz specjalny tytuł zapisu do spisu wyborców
							sołtysa i podsołtysa	sołtysa	podsołtysa	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

.... dnia .... 193.... r.

Wójt (Sołtys)

....

Wzór Nr. 5
do § 16 ust. (3).

Ogłoszenie o wyborach.

Na podstawie § 16 ust. (3) rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 3 listopada 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 916) i zarządzenia Starosty powiatowego w . . . . z dn. . . . . 193 . . r. Nr. . . podaję do powszechnej wiadomości, iż zebranie wyborcze, mające dokonać wyboru sołtysa i podsołtysa w gromadzie . . . . , odbędzie się w . . . dnia . . . . . 193 . . r. o godzinie . . . .

Dniem zarządzenia wyborów jest dzień . . . . .

Skład Gminnej Komisji Wyborczej: Przewodniczący . . . .

Członkowie: . . . .

Lokalem Gminnej Komisji Wyborczej jest lokal . . . .

Przewodniczącym Gromadzkiej Komisji Wyborczej jest . . . .

Lokalem Gromadzkiej Komisji Wyborczej jest lokal . . . .

Spisy wyborców, uprawnionych do głosowania, wyłożone są w lokalu Gromadzkiej Komisji Wyborczej w . . . . począwszy od dnia . . . . do dnia . . . w godzinach od . . . do . . .

W czasie wyłożenia spisów każdy mieszkaniec gromady ma prawo przeglądać spisy wyborców i wnosić do Gromadzkiej Komisji Wyborczej udokumentowane reklamacje z żądaniem dodatkowego wpisania lub skreślenia ze spisów. Reklamacje z powodu pominięcia Gromadzka Komisja Wyborcza załatwia możliwie bezzwłocznie, najpóźniej jednak w ciągu 2-ch dni po dniu wniesienia reklamacji i o decyzji zawiadamia reklamującego. W razie wniesienia reklamacji o skreślenie Komisja Wyborcza najpóźniej następnego dnia po wniesieniu reklamacji powinna zawiadomić o tem osobę, której umieszczenie w spisie wyborców żakwestjonowano, z pouczeniem, iż przysługuje jej prawo wniesienia swej obrony do Komisji Wyborczej na piśmie lub ustnie w ciągu następnego dnia po dniu ustnego lub pisemnego zawiadomienia.

Reklamacje rozstrzyga dla całej gromady Gromadzka Komisja Wyborcza i ustala ostatecznie spisy wyborców. Od tych decyzyj niema odwołania.

. . . . dnia . . r. Wójt (Sołtys)

. . . .

Wzór Nr. 6
do § 24 ust. (1).

Protokół wyborczy.

Dnia . . . . . 193 . . r. w . . . . gm. . . . . pow. . . . . . . odbyły się wybory sołtysa i podsołtysa.

Czas trwania wyborów: od godz. . . . do godz. . . . z przerwami od godz. . . . do godz. . . .

Przewodniczący zebrania wyborczego: . . . .

Skład gromadzkiej komisji wyborczej: przewodniczący . . . . członkowie . . . .

Liczba uprawnionych do głosowania wyborców: . . . .

Liczba obecnych radnych gromadzkich: . . . . Przewodniczący zebrania wyborczego stwierdził, iż liczba obecnych radnych jest (nie jest) wystarczająca do przeprowadzenia wyborów. Przewodniczący zebrania wyborczego wyznaczył . . . . minutowy okres czasu na zgłaszania kandydatów.

Zgłoszeni kandydaci:

. . . .

. . . .

Unieważnione kandydatury z podaniem powodów unieważnienia:

. . . .

. . . .

Za ważnie zgłoszonych kandydatów uznano:

. . . .

. . . .

Ponieważ ważnie zgłoszono tylko dwóch kandydatów, przeto uznano ich za wybranych, a mianowicie: . . . . na sołtysa, ... na podsołtysa.

Przed przystąpieniem do głosowania sprawdzono, iż urna wyborcza jest próżna, poczem urnę zamknięto i opieczętowano. Przewodniczący ogłosił ważnie zgłoszone kandydatury. Głosowanie było jawne (tajne. Za tajnem głosowaniem wypowiedziało się . . . wyborców z pośród . . . obecnych na zebraniu).

Wynik głosowania:

Liczba głosujących wyborców według wykazu wyborców: . . . . . .

Liczba głosujących wyborców według oddanych kopert: . . . . . .

Niezgodność powyższych liczb tłumaczy się tem, że . . . .

Liczba głosów unieważnionych: . . . Powody unieważnienia: . . . . . .

. . . .

Liczba głosów ważnych, oddanych na poszczególnych kandydatów:

. . . otrzymał . . . głosów, ... otrzymał . . . głosów

i t. d.

Ponieważ wszystkie ważne głosy padły na jednego tylko kandydata . . . . przeto uznano go za wybranego na sołtysa i zarządzono głosowanie powtórne na pozostałych ważnie zgłoszonych kandydatów. W powtórnem głosowaniu . . . . otrzymał . . . głosów, ... otrzymał . . . głosów i t. d.

Za wybranego na podsołtysa uznano . . . .

Ponieważ . . . . . otrzymał największą liczbę ważnych głosów, uznano go za wybranego na sołtysa, a . . . . . . za wybranego na podsołtysa, jako posiadającego zkolei największą liczbę głosów.

Wynik wyborów został należycie ogłoszony.

Przewodniczący zebrania wyborczego (komisji wyborczej):

. . . .

Członkowie komisji wyborczej . . . .

Uwaga: przy wypełnianiu wzoru niepotrzebne skreślić.

Poz. 917. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 listopada 1934 r. w sprawie zawieszenia mocy obowiązującej warunku władania językiem polskim, jako warunku wybieralności do organów ustrojowych związków samorządowych na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, pomorskiego, poznańskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

Na podstawie art. 4 ust. (3) i art. 20 ust. (2) ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) zarządzam co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą postanowień o obowiązku władania językiem polskim w piśmie, jako warunku wybieralności na sołtysów i podsołtysów, zawartych w art. 4 ust. (2) i art. 20 ust. (2) ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294), zawieszam na okres jednej kadencji na obszarze powiatów: bobreckiego, borszczowskiego, brodzkiego, brzeżańskiego, buczackiego, czortkowskiego, dobromilskiego, dolińskiego, drohobyckiego, gródeckiego, horodeńskiego, jaworowskiego, kałuskiego, kamioneckiego, kołomyjskiego, kopyczynieckiego, kosowskiego, lubaczowskiego, lwowskiego, leskiego, nadwórniańskiego, podhajeckiego, przemyskiego, przemyślańskiego, radziechowskiego, rawskiego, rohatyńskiego, rudeckiego, samborskiego, sanockiego, skałackiego, sokalskiego, stanisławowskiego, stryjskiego, śniatyńskiego, tarnopolskiego, tłumackiego, trembowelskiego, turczańskiego, zaleszczyckiego, zbaraskiego, zborowskiego, złoczowskiego, żółkiewskiego i żydaczowskiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 918. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 listopada 1934 r. w sprawie regulaminu wyborczego do wydziałów powiatowych.

Na podstawie art. 57 ust. (6) i art. 129 ustawy z dnia 23 marca 1923 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) zarządzam co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. Przez artykuły ustawy, powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, należy rozumieć artykuły ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294). Przez paragrafy, powołane bez bliższego określenia, należy rozumieć paragrafy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Członków wydziału powiatowego w liczbie 6-ciu wybiera rada powiatowa (radni powiatowi i dotychczasowi członkowie wydziału powiatowego) w głosowaniu tajnem i stosunkowem.

§ 3. Do ważności wyborów członków wydziału powiatowego konieczna jest obecność co najmniej połowy więcej jeden ustawowej liczby radnych powiatowych.

§ 4. Wybrany na członka wydziału powiatowego może być każdy obywatel polski bez różnicy płci, który ukończył do dnia zarządzenia wyborów 30 lat, ma w myśl art. 3 ustawy na terenie danego powiatowego związku samorządowego ogólne prawo wybierania do organów ustrojowych związków samorządowych bez względu na to, czy jest członkiem rady powiatowej, czy nim nie jest, włada językiem polskim w słowie i piśmie oraz posiada przygotowanie praktyczne, o którem mowa w § 8 rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 769). Ograniczenia, wynikające z art. 5 ustawy, będą stosowane.

§ 5. (1) Wybory członków wydziału powiatowego zarządza wojewoda, któremu przysługuje ogólny nadzór nad przeprowadzeniem wyborów. Z tego tytułu wojewoda korzysta analogicznie z uprawnień, określonych w art. 67 ustawy. W zarządzeniu wyborów wojewoda podaje dzień zarządzenia wyborów i dzień głosowania.

(2) Zarządzenie wyborów wojewoda przesyła staroście powiatowemu.

(3) Na podstawie zarządzenia wojewody starosta powiatowy zawiadamia wszystkich uprawnionych wyborców (§ 2) o miejscu, dniu i godzinie zebrania wyborczego, podając cel zebrania. Zawiadomienie to powinno być dokonane co najmniej na 6 dni przed terminem zebrania na piśmie za potwierdzeniem odbioru.

(4) Wybory nie mogą się odbywać w dniach uroczystych świąt.

§ 6. Wybory członków wydziału powiatowego przeprowadzają: starosta powiatowy jako przewodniczący zebrania wyborczego oraz najstarszy i najmłoszy wiekiem z pośród obecnych na zebraniu wyborców w charakterze asesorów.

§ 7. (1) Przed rozpoczęciem wyborów przewodniczący zebrania wyborczego po stwierdzeniu obecności wymaganej liczby radnych powiatowych (§ 3) i odczytaniu §§ 2 — 14, 17 — 19 wzywa zebranych do zgłaszania list kandydatów, wyznaczając w tym celu co najmniej 15 minutowy okres czasu.

(2) Listy powinny być zgłoszone w wyznaczonym przez przewodniczącego okresie czasu.

§ 8. (1) Lista kandydatów powinna być zgłoszona na piśmie i podpisana własnoręcznie przez obecnych na zebraniu wyborców w ilości, odpowiadającej cyfrowo co najmniej 1/6 ustawowej liczby wyborców i powinna zawierać nazwiska co najmniej 2-ch kandydatów. Ułamek, powstały przy ustalaniu 1/6, zaokrągla się w górę do pełnej jedynki. Jeżeli liczba wszystkich wyborców, reprezentujących gminy miejskie, stanowi mniej aniżeli 1/6 ustawowej liczby wszystkich wyborców, wówczas wszyscy wyborcy, reprezentujący gminy miejskie bez względu na ich łączną liczbę, mogą zgłosić jedną listę kandydatów. Wyborca może podpisać tylko jedną listę. W razie podpisania więcej list podpisy na wszystkich listach są nieważne. Wyborca ma prawo cofnąć złożony pod listą podpis, jednakże tylko w okresie czasu, przeznaczonym przez przewodniczącego na zgłaszanie list.

(2) Lista powinna zawierać imię, nazwisko, wiek i miejsce zamieszkania każdego kandydata. W razie zgłoszenia kandydatów o jednakowem nazwisku, imieniu, wieku i miejscu zamieszkania, przewodniczący wzywa zgłaszających wyborców do podania cech, ściśle określających osobę kandydata (imiona rodziców, zawód i t. p.).

(3) Kandydaci powinni oświadczyć, iż zgadzają się na wystawienie ich kandydatury, że posiadają prawo wybieralności (§ 4) oraz że zapoznali się z treścią art. 6, 8 i 9 ustawy. Uczynić to mogą bądź przez podpisanie deklaracji na piśmie, którą dołącza się do listy, bądź przez oświadczenie ustne na zapytanie przewodniczącego, co należy zaznaczyć w protokóle wyborczym.

(4) Za pełnomocnika listy, upoważnionego do porozumiewania się z przewodniczącym zebrania wyborczego, uważa się osobę, podpisaną na pierwszem miejscu, o ile przy zgłaszaniu listy nie wskazano wyraźnie jako pełnomocnika innej osoby.

(5) Zmiana kandydatury lub dopisanie nowej już po podpisaniu listy przez wymaganą liczbę wyborców są niedopuszczalne i powodują nieważność zmienionej lub dopisanej kandydatury.

§ 9. (1) Kandydować można tylko z jednej listy. W razie umieszczenia kandydata na paru listach kandydat na zapytanie przewodniczącego powinien oświadczyć, z której listy chce kandydować. W braku oświadczenia kandydata, kandydaturę zachowuje się jedynie na tej liście, do której dołączona jest deklaracja z datą najpóźniejszą. W przypadku jednakowych dat nazwisko kandydata skreśla się ze wszystkich list.

(2) W razie zgłoszenia jednej tylko ważnej listy, albo gdy łączna liczba nazwisk kandydatów, umieszczonych na wszystkich ważnie zgło-

szonych listach, nie przekracza 6-ciu — głosowanie nie odbywa się, a za wybranych na członków wydziału powiatowego uznaje się: w pierwszym przypadku — sześciu kandydatów w kolejności umieszczenia ich nazwisk na liście, w drugim przypadku wszystkich ważnie zgłoszonych kandydatów.

(3) W przypadku, gdy łączna liczba ważnie zgłoszonych kandydatur stanowi mniej niż 6, pozostałe do obsadzenia mandaty obsadza się w drodze wyborów uzupełniających (§ 15).

(4) Łączenie (blok) list jest niedopuszczalne.

(5) Zgłoszona lista kandydatów otrzymuje numer porządkowy w kolejności zgłoszenia.

§ 10. (1) Po zgłoszeniu list kandydatów przewodniczący bada, czy zgłoszenia były prawidłowe. Przewodniczący ma prawo wezwać wyborcę do potwierdzenia własnoręczności podpisu, zgłoszonego na liście, oraz uznać za nieważne podpisy tych wyborców, którzy nie potwierdzą własnoręczności podpisu lub uchylą się od potwierdzenia.

(2) W razie zauważenia istotnych braków lub wad, mogących spowodować unieważnienie listy w całości lub unieważnienie poszczególnych kandydatur, przewodniczący wzywa pełnomocnika listy do ich usunięcia, wymieniając wszystkie braki i wady i wyznaczając co najmniej 10-minutowy okres czasu na ich usunięcie. W przypadku nieusunięcia braków i wad w wyznaczonym okresie czasu przewodniczący łącznie z asesorami stwierdza nieważność całej listy lub nieważność poszczególnych kandydatur w formie uchwały, zapadłej większością głosów Od tych uchwał niema odwołania.

(3) Następnie przewodniczący ustala ważnie zgłoszone listy kandydatów i ogłasza je zebranym.

§ 11. (1) Głosowanie odbywa się zapomocą kart do głosowania i kopert.

(2) Każdy wyborca może głosować tylko na jedną z ważnie zgłoszonych list kandydatów.

(3) Koperty do głosowania powinny być ostemplowane pieczęcią starosty powiatowego i posiadać jeden kształt, kolor i gatunek papieru.

(4) Karta do głosowania powinna zawierać tylko numer bądź nazwę jednej ważnie zgłoszonej listy kandydatów, przyczem numer, może być wyrażony słowem lub cyfrą, pisany lub odbity mechanicznie. W razie, gdy karta zawiera numer i nazwę różnych list, głos zalicza się tej liście, na którą wskazuje numer.

§ 12. (1) Nieważne są:

a) karty do głosowania, włożone do kopert urzędownie nieostemplowanych;

b) karty koloru oczywiście innego niż biały;

c) karty niewypełnione lub wyraźnie nieczytelne;

d) karty, zawierające prócz numeru bądź nazwy listy dopiski, jednakże znaki pisarskie nie powodują nieważności karty;

e) karty, nie wskazujące niewątpliwie na jedną z ważnie zgłoszonych list kandydatów.

(2) Z kilku znalezionych w kopercie prawidłowo wypełnionych i o jednakowej treści kart do głosowania uznaje się za ważną tylko jedną kartę. Jeżeli zaś w kopercie znaleziono dwie lub więcej kart do głosowania o różnej treści, wszystkie znajdujące się w kopercie karty uznaje się za nieważne.

§ 13. (1) Przed przystąpieniem do głosowania przewodniczący łącznie z asesorami sprawdzają czy urna wyborcza jest próżna, poczem urnę zamykają. Od tej chwili aż do ukończenia głosowania urny otwierać nie wolno.

(2) Głosowanie odbywa się w sposób następujący: przewodniczący odczytuje nazwiska członków rady powiatowej w porządku alfabetycznym; członkowie rady powiatowej w miarę wywołania nazwisk, podchodzą do stołu, przy którym urzęduje przewodniczący i, otrzymawszy od przewodniczącego kopertę, wkładają do niej kartę do głosowania, zwracają kopertę przewodniczącemu, który wrzuca ją do urny wyborczej w obecności wyborcy, poczem odnotowuje w wykazie wyborców oddanie głosu.

(3) Głosowanie uznaje przewodniczący za zakończone po oddaniu głosów przez wszystkich obecnych wyborców, biorących udział w głosowaniu.

§ 14. (1) Po zamknięciu głosowania przewodniczący zebrania wyborczego ustala liczbę oddanych głosów. W tym celu na podstawie notatek w wykazie wyborców ustala liczbę głosujących, następnie zaś liczy zgłoszone koperty. Ewentualna niezgodność liczby kopert z liczbą głosujących powinna być w miarę możności wyjaśniona w protokóle wyborczym. Następnie przewodniczący wyjmuje z kopert karty do głosowania i odczytuje ich treść, dwaj zaś asesorowie wpisują do 2-ch kart obliczenia głosy, oddane ważnie na poszczególne listy kandydatów. W trakcie odczytywania karty do głosowania przewodniczący bada jej ważność. O nieważności karty do głosowania decyduje przewodniczący łącznie z asesorami w drodze uchwały, powziętej większością głosów. Od tych decyzyj niema odwołania.

(2) Po ustaleniu, ile każda z list kandydatów otrzymała ważnie oddanych głosów, przewodniczący dokonywa podziału mandatów pomiędzy listy.

(3) Mandaty członków wydziału powiatowego rozdziela się pomiędzy ważnie zgłoszone listy kandydatów w stosunku do ilości głosów, ważnie oddanych na poszczególne listy. Łączną sumę głosów, ważnie oddanych na wszystkie ważnie zgłoszone listy kandydatów, dzieli się przez liczbę mandatów. Otrzymany w ten sposób iloraz jest dzielnikiem wyborczym, przyczem ułamek zaokrągla się w górę do pełnej jedynki. Każda lista otrzymuje tyle mandatów, ile razy dzielnik wyborczy mieści się w liczbie głosów, ważnie oddanych na daną listę, nie uwzględniając ułamków. Jeżeli po tym podziale pozostaną jeszcze wolne mandaty, dzieli się ilość głosów każdej listy przez liczbę mandatów już jej przyznanych, powiększoną o jeden. Tej liście kandydatów, która wykaże największy iloraz, licząc wraz z ułam-

kiem, przyznaje się dalszy mandat. W ten sposób postępuje się dalej w miarę potrzeby. W razie, gdy parę list miało jednakowe prawo do tego samego mandatu, rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego zebrania wyborczego.

(4) Uzyskane przez poszczególne listy mandaty przypadają kandydatom danej listy w kolejności zajmowanego miejsca na liście.

(5) Jeżeli liczba mandatów, uzyskanych przez daną listę, jest większa aniżeli liczba ważnie zgłoszonych na tej liście kandydatów, wówczas pozostałe w ten sposób mandaty obsadza się w drodze wyborów uzupełniających przy zastosowaniu postanowień, zawartych w § 15 rozporządzenia niniejszego.

Wybory uzupełniające.

§ 15. (1) W razie unieważnienia wyboru poszczególnych członków wydziału powiatowego lub gdy w okresie kadencji członek wydziału powiatowego umrze, złoży lub utraci mandat, — zwolniony mandat przypada kolejnemu ważnie zgłoszonemu kandydatowi tejże listy. Jeżeli obsadzenie mandatu w powyższy sposób jest niemożliwe z powodu wyczerpania listy kandydatów lub gdy zajdzie przypadek, przewidziany w ust. (3) § 9 lub w ust. (5) § 14 rozporządzenia niniejszego, wówczas wojewoda zarządza w ciągu 30 dni, licząc od dnia, od którego mandat został opróżniony, wybory uzupełniające.

(2) Wybory uzupełniające jednego lub dwóch członków wydziału powiatowego przeprowadza się przy zastosowaniu postanowień rozporządzenia niniejszego na zgłoszonych kandydatów, przyczem wyborcy w liczbie, określonej w § 8, mogą zgłosić tylu kandydatów, ilu członków wydziału powiatowego ma być wybranych, a każdy wyborca może głosować tylko na jednego z ważnie zgłoszonych kandydatów. Za wybranego uznaje się: przy wyborze jednego członka wydziału powiatowego — tego z pośród ważnie zgłoszonych kandydatów, który uzyskał największą ilość ważnych głosów, przy wyborze dwóch członków wydziału powiatowego — tych dwóch z pośród ważnie zgłoszonych kandydatów, którzy uzyskali kolejno największe ilość ważnych głosów. W razie równości głosów rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego zebrania wyborczego.

(3) Wybory uzupełniające 3-ch lub więcej członków wydziału powiatowego przeprowadza się na tych samych zasadach, na jakich przeprowadza się wybory główne.

(4) Postanowienia, zawarte w §§ 2 — 14, 16 — 19, stosuje się analogicznie przy wyborach uzupełniających.

Ogłoszenie wyników wyborów i protokół wyborczy.

§ 16. (1) Przewodniczący bezpośrednio po ustaleniu wyniku wyborów ogłasza go zebranym i sporządza protokół, który powinien zawierać: datę, czas trwania i miejsce wyborów, nazwiska przewodniczącego i asesorów, liczbę uprawnionych, liczbę obecnych oraz liczbę głosujących wyborców, ważnie zgłoszone listy kandydatów, liczbę głosów unieważnionych, liczbę ważnie oddanych głosów na poszczególne listy, imię, nazwisko, wiek i miejsce zamieszkania wybranych.

(2) Protokół podpisują przewodniczący i asesorowie (wzór Nr. 1).

(3) Do protokółu dołącza się zgłoszone listy kandydatów, wykaz uprawnionych, do głosowania wyborców, karty obliczenia oraz karty do głosowania (ważne i unieważnione).

(4) Odpis protokółu przewodniczący przesyła bezzwłocznie wojewodzie.

Protesty wyborcze i unieważnienie wyborów z urzędu

§ 17. Wybory są nieważne:

a) jeżeli zostanie stwierdzone, że przy wyborach dopuszczono się przekupstw, fałszu lub jakiegokolwiek podstępu, a popełnione przestępstwa mogły wpłynąć na wynik wyborów;

b) jeżeli wybory przeprowadzone zostały niezgodnie z przepisami rozporządzenia niniejszego, a popełnione uchybienia mogły wpłynąć na wynik wyborów.

§ 18. (1) W ciągu siedmiu dni po dniu ogłoszenia wyników wyborów ta sama liczba wyborców, jaka jest uprawniona do zgłoszenia listy kandydatów (§ 8), ma prawo wnieść na piśmie uzasadniony protest przeciwko wyborom z żądaniem unieważnienia wyborów w całości albo wyboru poszczególnych osób.

(2) Protesty wnosi się na ręce starosty powiatowego, który w terminie 3-dniowym przesyła je z odpowiedniem wyjaśnieniem i aktami wyborczemi wojewodzie. Wniesienie protestu przeciwko wyborom wstrzymuje ukonstytuowanie się wydziału powiatowego.

(3) Decyzje lub uchwały, od których w myśl rozporządzenia niniejszego niema odwołania, mogą być zaskarżone jedynie łącznie z protestem wyborczym.

§ 19. (1) O nieważności wyborów w całości lub części, z urzędu lub na skutek protestu orzeka wojewoda, stosując postanowienia, zawarte w art. 42 i 58 ustawy, na terenie zaś województw pomorskiego i poznańskiego — zawarte w art. 97 ustawy.

(2) Unieważnienie z urzędu może nastąpić w ciągu 60 dni, licząc od dnia ogłoszenia wyniku wyborów.

(3) W razie unieważnienia wyborów w całości wojewoda w ciągu 30 dni (licząc od dnia unieważnienia) zarządza nowe wybory. W razie unieważnienia wyboru poszczególnych członków wydziału powiatowego będą stosowane postanowienia, zawarte w § 15 rozporządzenia niniejszego.

Postanowienia końcowe.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze całego Państwa z wyjątkiem województwa śląskiego. Jednocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, wydane w sprawach unormowanych rozporządzeniem niniejszem.

Załącznik do rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 listopada 1934 r. (poz. 918).

Wzór Nr. 1
do § 16.

Protokół wyborczy.

Dnia . . . . 193 . . r. w . . . . odbyły się wybory członków Wydziału Powiatowego.

Czas trwania wyborów: od godz. . . do godz. . . , z przerwami od godz. . . . do godz. . . .

Przewodniczący zebrania wyborczego: . . . .

Asesorowie: . . . .

Liczba uprawnionych do głosowania: . . . Liczba obecnych radnych: . . . .

Liczba wyborców, uprawnionych do zgłoszenia listy kandydatów: . . . .

Zgłoszone listy kandydatów:

Lista Nr. 1 (. . . . . .) Lista Nr. 2 (. . . . . .)

. . . .

. . . .

. . . .

i t. d.

Przewodniczący wezwał pełnomocników list do usunięcia braków i wad:
wymienić Nr. listy, braki i wady oraz wyznaczony do usunięcia termin)

. . . .

. . . .

Braki i wady zostały usunięte w terminie przez pełnomocników następujących list: Nr. Nr. . . .

Nie usunęli w terminie braków i wad pełnomocnicy list: . . . .
(wymienić Nr. Nr. list oraz braki i wady, które nie zostały usunięte)

. . . .

Przewodniczący łącznie z asesorami w drodze uchwały powziętej większością głosów (jednomyślnie), unieważnił listy w całości . Nr. Nr. . oraz następujące kandydatury: z listy Nr. (wymienić . numer listy, imiona i nazwiska kandydatów) . . z listy Nr. . . . . uznając jednocześnie, jako ważnie zgłoszone:

Listę Nr. . . . Listę Nr. . . .

. . . .

i t. d.

Ponieważ liczba ważnie zgłoszonych kandydatów nie przekracza liczby mandatów, głosowanie nie odbyło się, a zgłoszonych ważnie kandydatów uznano za wybranych na członków wydziału powiatowego. Do obsadzenia pozostało . . . . mandatów. Przed przystąpieniem do głosowania przewodniczący łącznie z asesorami sprawdził, że urna wyborcza była próżna, poczem urnę zamknęli i opieczętowali.

Wynik głosowania:

Liczba głosujących według wykazu wyborców:

Liczba kopert, wyjętych z urny wyborczej:

Niezgodność powyższych liczb tłumaczy się tem, że . . . .

. . . .

Liczba głosów unieważnionych: . . . Powody unieważnienia: . . . .

. . . .

Liczby głosów ważnych, oddanych na poszczególne listy:

Lista Nr. . . otrzymała . . . głosów; Lista Nr. . . otrzymała. . . . głosów i t. d.

Wobec tego za wybranych na członków wydziału powiatowego uznano:

z listy Nr. . . . . . z listy Nr. . . . . .

. . . .

. . . .

i t. d.

Wynik wyborów został należycie ogłoszony.

Przewodniczący zebrania wyborczego: . . . .

Asesorowie: . . . .

. . . .

Uwaga: Przy wypełnianiu niniejszego wzoru okoliczności, które nie zaszły przy wyborach, należy skreślić.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 8 listopada Nr. 257 Rok 1934

Poz. 332. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie odroczenia sesji zwyczajnej Sejmu.

Poz. 333. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie odroczenia sesji zwyczajnej Senatu.

z 9 listopada Nr. 258 Rok 1934

Poz. 334. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 26 października 1934 r. w sprawie amortyzacji premjowej pożyczki inwestycyjnej.

Poz. 335. Okólnik Ministerstwa Skarbu T. 35 z dnia 26 października 1934 r. w sprawie stosowania cła konwencyjnego do towarów objętych poz. 778 taryfy celnej.

Poz. 336. Okólnik Ministerstwa Skarbu T. 34 z dnia 26 października 1934 r. w sprawie clenia konfekcji.

z 11 listopada Nr. 259 Rok 1934

Poz. 337. Zarządzenie o nadaniu Wielkiej Wstęgi Orderu Odrodzenia Polski, Krzyża Komandorskiego z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Krzyża Komandorskiego Orderu Odrodzenia Polski, Krzyża Oficerskiego Orderu Odrodzenia Polski, oraz Krzyża Kawalerskiego Orderu Odrodzenia Polski.

Poz. 338. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 339. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 340. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 341. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 342. Zarządzenie o nadaniu Bronzowego Krzyża Zasługi.

Poz. 343. Zarządzenie o nadaniu Bronzowego Krzyża Zasługi.

Poz. 344. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Zasługi za Dzielność.

z 12 listopada Nr. 260 Rok 1934

Poz. 345. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 listopada 1934 r. w sprawie powołania przez zrzeszenie gospodarcze radców do Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie.

Poz. 346. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 listopada 1934 r. w sprawie powołania przez zrzeszenia gospodarcze radców do Izby Przemysłowo-Handlowej w Katowicach.

Poz. 347. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 listopada 1934 r. w sprawie powołania przez zrzeszenia gospodarcze radców do Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu.

Poz. 348. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 listopada 1934 r. w sprawie powołania przez zrzeszenia gospodarcze radców do Izby Przemysłowo-Handlowej w Gdyni.

Poz. 349. Zarządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 5 listopada 1934 r. w sprawie ograniczenia wykonywania przemysłu okrężnego w Żorach.

z 13 listopada Nr. 261 Rok 1934

Poz. 350. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 listopada 1934 r. w sprawie powołania przez zrzeszenia gospodarcze radców do Izby Przemysłowo-Handlowej w Wilnie.

Poz. 351. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 listopada 1934 r. w sprawie powołania przez zrzeszenia gospodarcze radców do Izby Przemysłowo-Handlowej we Lwowie.

Poz. 352. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 listopada 1934 r. w sprawie powołania przez zrzeszenia gospodarcze radców do Izby Przemysłowo-Handlowej w Sosnowcu.

Poz. 353. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 listopada 1934 r. w sprawie powołania przez zrzeszenia gospodarcze radców do Izby Przemysłowo-Handlowej w Łodzi.

Poz. 354. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 listopada 1934 r. w sprawie powołania przez zrzeszenia gospodarcze radców do Izby Przemysłowo-Handlowej w Lublinie.

Poz. 355. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 listopada 1934 r. w sprawie powołania przez zrzeszenia gospodarcze radców do Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie.

z 14 listopada Nr. 262 Rok 1934

Poz. 356. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 10 listopada 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji o zmianie rozporządzenia z dnia 27 czerwca 1932 r. w sprawie nadawania telegramów w pociągach.

z 15 listopada Nr. 263 Rok 1934

Poz. 357. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 9 listopada 1934 r. w sprawie przyznania związkom spółdzielni prawa dokonywania rewizji.

IV. Orzecznictwo.

Przedruki ze „Zbioru Wyroków N.T.A.“ rocznik XI rok 1933 dział A.

Nr. 671A.

Ustawa dla farmaceutów i aptek z 9/21 października 1844 r. ma dotychczas moc obowiązującą.

(Wyrok z 15 września 1933 l. rej. 7133/29).

Nr. 674A.

O przynależności funkcjonarjusza państwowego do jednej z trzech kategorji, określonych w art. 11 ustawy o państwowej służbie cywilnej z 17 lutego 1922 poz. 164 Dz. Ust., rozstrzyga mianowanie na dane stanowisko, a nie zakres sprawowanych faktycznie przez niego czynności.

(Wyrok z 17 września 1933 l. rej. 99/31).

Nr. 675A.

Przy przeprowadzaniu dochodzenia w celu ustalenia postaci i rozciągłości służebności władze ziemskie mogą się opierać na faktycznych ustaleniach, zawartych w zaświadczeniach i decyzjach b. instytucji do spraw włościańskich, choćby one nie były wydane trybem, przewidzianym w art. 120 ustawy organizacji włościan.

(Wyrok z 21 września 1933 l. rej. 5928/29).

Nr. 677A.

1) W sprawie koncesjonowania składów aptecznych lub drogerji w b. zaborze austrjackim, jak również w sprawie osobistych kwalifikacji do ich prowadzenia, utrzymały moc obowiązującą na obszarze b. zaboru austrjackiego przepisy b. austr. ustawy przemysłowej i wydane na jej zasadzie rozporządzenia w tym przedmiocie, jako nie będące w sprzeczności z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem z 7 czerwca 1927 poz. 468 Dz. Ust. (art. 198 ust. 2), a to aż do czasu wydania nowych przepisów, regulujących tę sprawę na obszarze całego Państwa.

2) Udzielanie koncesji na prowadzenie drogerji na obszarze b. Galicji, jak również udzielanie dyspenzy od wykazania się dowodami szczególniejszego uzdolnienia do prowadzenia tychże należało z dn. 8 października 1930 r. w najwyższej instancji merytorycznej do zakresu działania Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

(Wyrok z 21 września 1933 l. rej. 9761/30).

Nr. 678A.

1) Fakt wykorzystywania przez dziedzinę władnącą w większej lub mniejszej mierze, lub nawet zupełnego niewykorzystywania uprawnień do służebności pastwiskowych nic ma wpływu na rozciągłość tych służebności, określoną w tabeli likwidacyjnej.

2) Przy ustalaniu wartości powyższych służebności władze ziemskie winny w każdym wypadku brać pod uwagę nie tylko przeciętną cenę w danej okolicy, lecz również indywidualne warunki terenowe, gospodarcze i t. p., jak np.: położenie, wydajność pastwiska, ogólny stopień obciążenia danego terenu i związany z tem stopień wystarczalności. (Teza).

(Wyrok z 25 września 1933 l. rej. 280/30).

Nr. 680A.

Przepis art. 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 1 lutego 1927 poz. 75 Dz. Ust., dotyczący ustalenia istnienia oraz postaci i rozciągłości służebności, stosuje się odpowiednio i do pastwisk, zwanych wspólnemi wygonami, o których mowa w art. 49 tegoż rozporządzenia.

(Wyrok z 6 października 1933 l. rej. 2657/30).

Nr. 682A.

Zweryfikowanie pracy zawodowej urzędnika prowizorycznego w trybie art. 19 ustawy uposażeniowej z 13 lipca 1920 poz. 429 Dz. Ust. pociąga za sobą skutki prawne, przewidziane w art. 97 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 poz. 46/1924 Dz. Ust. (Teza).

(Wyrok z 9 października 1933 l. rej. 420/31).

Nr. 685A.

Gromada wsi na terenie b. Kongresówki, wobec treści art. 60 — 68 prawa przemysłowego (poz. 468/1927 Dz. Ust.) oraz art. 201 i 271 p. 6 ustawy gminnej z r. 1864, dochodząc swych uprawnień na mocy art. 64 prawa przemysłowego, ma legitymację do wniesienia odwołania od decyzji Wojewody, mocą której przeniesiono targi wielkie (jarmarki) z tej wsi do wsi innej w obrębie tejże gminy na wniosek zebrania gminnego. (Teza).

(Wyrok z 17 października 1933 l. rej. 6851/32).

Nr. 688A.

Władze orzekające winny opierać swe orzeczenia nie na tym czy innym pojedyńczem dowodzie, zaofiarowanym przez stronę, lecz na całokształcie sprawy.

(Wyrok z 23 października 1933 l. rej. 5614/30).

Nr. 690A.

Rozkład datku konkurencyjnego pomiędzy parafjan tego samego obrządku, w myśl § 8 a) ustawy o konkurencji kościelnej z 16 kwietnia 1896 Nr. 25 Dz. Ust. Kraj. w brzmieniu ustawy z 26 lipca 1919 poz. 405 Dz. Ust., następuje w stosunku do uiszczanych przez należących do odnośnego obrządku członków gminy państwowych podatków bezpośrednich, a mianowicie: podatków gruntowego, dochodowego, od nieruchomości i przemysłowego, pobieranego tak w formie świadectw przemysłowych, jak również w postaci podatku od obrotu. (Teza).

(Wyrok z 3 listopada 1933 l. rej. 5908/30).

Nr. 691A.

Władza policyjno-budowlana, kierując zarządzenia swoje, oparte na przepisach rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli z 16 lutego 1928 poz. 202 Dz. Ust., do jednego z współwłaścicieli danej nieruchomości, administrującego nią, lub osoby, zastępującej właścicieli w zarządzaniu tą nieruchomością, działa zgodnie z przepisami pomienionego rozporządzenia, w szczególności zgodnie z przepisami art. 380 i 377. (Teza).

(Wyrok z 3 listopada 1933 l. rej. 1674/31).

Nr. 694A.

Kwestja, czy obywatel polski, obowiązany do czynnej służby wojskowej, traci obywatelstwo polskie, jeżeli bez zezwolenia Ministra Spraw Wojskowych lub też bez zwolnienia od powszechnego obowiązku służby wojskowej przyjął urząd publiczny w państwie obcem, nie jest pozostawiona swobodnemu uznaniu władzy, lecz jest w art. 6 rozporządzenia ministerjalnego z 7 czerwca 1920 poz. 320 Dz. Ust. bezpośrednio rozstrzygnięta. (Teza).

(Wyrok z 14 listopada 1933 l. rej. 5456/32).

Nr. 696A.

Niewykorzystywanie przez jedną ze stron uprawnień, wynikających z wspólnoty pastwiskowej, nie pozbawia jej samo przez się praw do tegoż pastwiska.

(Wyrok z 16 listopada 1933 l. rej. 6889/30).

Nr. 698A.

Naruszenie przez władzę budowlaną przy wydaniu pozwolenia na wzniesienie budowli przepisów prawa budowlanego z 16 lutego 1928 poz. 202 Dz. Ust., ustanowionych dla ochrony bezpieczeństwa i zdrowia publicznego, daje sąsiadowi, który się uważa w tym względzie za zagrożonego, legitymację prawną do wniesienia odwołania przeciwko decyzji władzy budowlanej.

(Zasada prawna, wpis do ks. zas. pr.).

(Wyrok z 20 listopada 1933 l. rej. 4465/30).

Nr. 700A.

Służba kontraktowa, zaliczona w trybie ust. 6 i 7 art. 37 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 poz. 46/1924 Dz. Ust., liczy się do okresu 10-letniego, przewidzianego w art. 11 ustawy emerytalnej w brzmieniu, obowiązującem przed wejściem w życie noweli z 18 marca 1931 poz. 170 Dz. Ust.

(Zasada prawna, wpis. do ks. zas. pr.).

(Wyrok z 23 listopada 1933 l. rej. 9484/30).

Nr. 703A.

Określony w art. 32 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 poz. 46/1924 Dz. Ust. termin 14-dniowy odnosi się wyłącznie do sprzeciwu przeciw zamierzonemu przeniesieniu funkcjonarjusza państwowego w stan spoczynku bez jego prośby. (Teza).

(Wyrok z 1 grudnia 1933 l. rej. 1006/31).

Nr. 705A.

W razie uzupełnienia decyzji przez władzę, która ją wydała, dalszemi motywami, termin do wniesienia odwołania liczy się od dnia doręczenia pisma uzupełniającego. (Teza).

(Wyrok z 6 grudnia 1933 l. rej 1265/31).

Nr. 709A.

Czas czynnej służby oficerów i szeregowych Policji Państwowej, obliczony w sposób uprzywilejowany w trybie ust. 1 art. 88 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 6 marca 1928 poz. 257 Dz. Ust., podlega zaliczeniu do minimalnego okresu służby cywilno-państwowej, wymaganego ust. 1 art. 9 ustawy z 11 grudnia 1923 poz. 46/1924 Dz. Ust. (Teza).

(Wyrok z 18 grudnia 1933 l. rej. 5274/31).

Druk. Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.